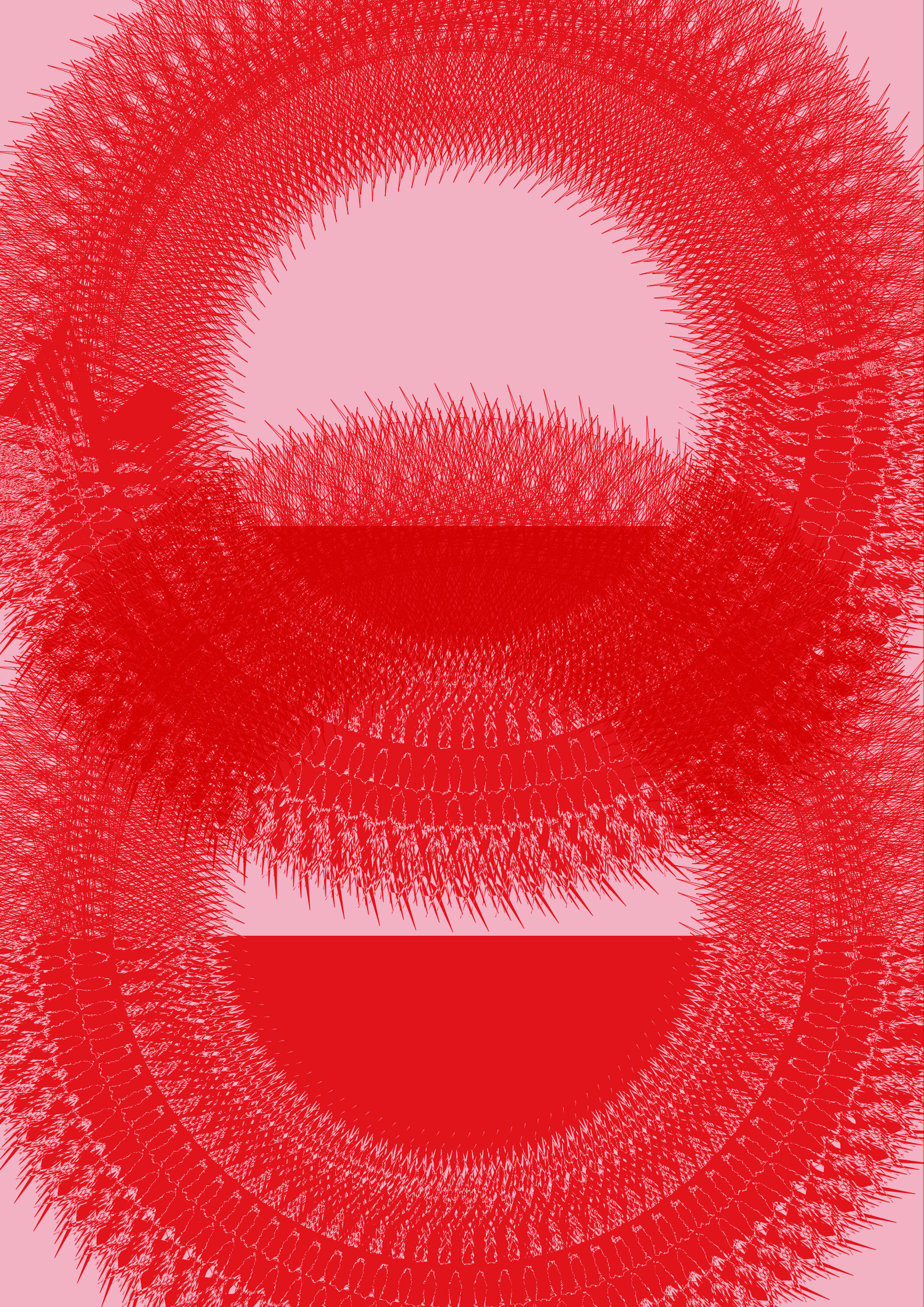

ÕPILAS
LEHT
NR. 12
VEEB
RUAR
08

TOIMETUS

ILMAR KAHRO peatoimetaja	ilmar@opilasleht.ee
KAI KRABO finantsjuht	kai@opilasleht.ee
KILLU TIIGIMÄE tegevtoimetaja	killu@opilasleht.ee
SANDER OTS online toimetaja	sander@opilasleht.ee
JAAK KAEVATS kujundaja	jaak@opilasleht.ee
ARDI ILVES fotograaf	ardi@opilasleht.ee
LIIS EPRO uudistetoimetus	liis@opilasleht.ee
AITEN JAGAFÄR uudistetoimetus	aiten@opilasleht.ee
KAIDI TAHULA arvamustoimetus	kaidi@opilasleht.ee
MARJU NÕMME kultuuritoimetus	marju@opilasleht.ee
TRIINU UPRUS sporditoimetus	triinu@opilasleht.ee
KATHARINA TOOMEMETS meelelahutustoimetus	katharina@opilasleht.ee
ROBERTA EINER moetoimetus	roberta@opilasleht.ee
TEELE ÜPRUS Pärnu maakonna toimetus	teele@opilasleht.ee

KAASA TEGID

DANIEL SEPP
TRIINU VELDNER
HEILI VARIK

VASTUTAV VÄLJAANDJA

MTÜ Eesti Õpilasliit
Faehlmanni 5, 10125 Tallinn

TOETAJAD

Tiigrihüppe SA
Trükk – Printall AS

Toimetusel on õigus kirju ja kaastöid soovi korral lühendada. Kaastööd ei kuulu tagastamisele. Kõik lehes ilmunud artiklid, graafika ja fotod on autoriõigusega kaitstud ning nende taasloomine, edastamine või levitamine mis tahes kujul ilma toimetuse nõusolekuta on keelatud.

Ootame kõikidelt lugejatelt kaastööd ja aktiivset koostööd. Kui märkate midagi, mis võiks huvi pakkuda ka teistele lugejatele andke sellest teada meie vihjetelefonil.

Õpilasleht ilmub üheksa korda aastas.

Vihjetelefon - 601 5300

Tellimine - tellimus@opilasleht.ee

Reklaam - reklaam@opilasleht.ee

Küsimused - info@opilasleht.ee

www.opilasleht.ee

Ajakiri "Õpilasleht Õ" on autorikaitseobjekt. Igasugune täielik või osaline kopeerimine ilma Õpilaslehe kirjaliku loata on rangelt keelatud

04-05 **JUHTKIRI**

Armutust vägivallast

06 **EESTLANE – KES TA ON?**

07 **EÕELI LEHEKÜLG**

08-11 **MERILIN PIIPUU**

Aasta esimehena

12-13 **ARMASTUSE PUNG**

Õeldakse, et inimene, kes armastab ennast, on ka armastusväärne teisele

14-17 **SIMPLE SESSION '08**

Unustamatu elamus

19-21 **EESTI OTSIB SUPERSTAARI ALUSTAS TAAS**

22-23 **KARDISÕITJAST KAREL KOITLIPAST**

24-25 **AUTOKOOL. MIS? MIKS? MILLEKS?**

26-27 **MUST LK. ADDISONI TÕBI**

Karm ja raske haigus

28-29 **JÄRJEJUTT**

Mälestused tulevikust

30-31 **ARVUSTUSED: FILM, RAAMAT, AJAKIRI**

**TEST – KUI OLEKSID PÜKSIPAAR, SIIS
33 MILLINE?**

ARMUTUST KOOLI- VÄGIVALLAST

Viimastel kuudel on ühiskonnas üha teravamalt tõstatatud koolivägivalla probleemi. Teemat on vaadeldud erinevatest vaatenurkadest ja erinevate lähenemisviiside abil. Kahtlemata on tegu tervitatava nähtusega, lõpuks ometi on erinevad ühiskonnagrupid mõistnud, et koolivägivalla tagajärjed on raskemad kui varasemalt kardetud.

Koolis toimuv vägivallatsemine (seda nii õpilaste, kui ka õpilase ja õpetaja vahel) ei piirne vaid nende üheksa või kaheteistkümne aastaga, mis veedetakse kooliseinte vahel. Samad kiusajad leiavad kooli lõpetades oma halbadele harjumustele uusi väljundeid. Siis saavad nende tegutsemise tagajärjel vatti juba pereliikmed, töökaaslased, ühiskondlik kord, mingil hetkel ka nende endi lapsed. Ning sedasi käibki vägivald mööda seda lõputut nõiaringi.

Kahtlemata on õigus neil, kes arvavad, et kõik algab kodunt. Tänapäeval on aga ülimalt raske mitme pangalaenu ja pika tööpäeva kõrvalt oma lapse üle kontrolli säilitada. Vanemate ees võivad ju vägivallatsejad kõike eitada, aga vahel ei vaevu nad tegema sedagi. Alateadlikult valivad vanemad tihti kergeima tee – ohumärkide ignoreerimise.

Sedasi tuleb vägivalla eest vastutamise kohustus koolipersonali juurde tagasi. Kui kerge on aga õpetajal, kellel viibib klassis korraga kuni 36 õpilast, säilitada kontrolli nende tegevuse üle mitte ainult tunnis vaid ka väljaspool seda?

Ametlikult on täiskohaga õpetajate töökoormus 35 töötundi nädalas. Viimased uuringud näitavad ilmekalt, et realselt on õpetajate keskmine koormus üle 50ne tunni nädalas. Siit ilmnevad ka esimesed käärid koolisüsteemis. Näilise ideaalpildi kõrvale, kus ilutseb puhunud tähelepanelik õpetaja, tekib hoopis punaste silmade ja väsinud närviga pedagoog. Kas väsinud õpetaja suudab aga tõkestada vägivalda õpilaste vahel või käituda adekvaatselt temale suunatud rünnaku korral? Vast mitte.

Rein Lang on avaldanud arvamust, mille kohaselt peaksid õpetajad ja ka õpilased konfliktide korral julgemini kasutama korrakaitseüksuste abi. See tähendab, et vägivallatsemise korral tuleks pöörduda otse politsei või isegi kohtusüsteemi poole. See on üks võimalik, kuid ehk liiga ekstreemne lahendus. Igal juhul on see parem lahendus kui vägivallaakti mahavaikimine.

Ma arvan, et parim lahendus võiks seisneda tugeva koolisese süsteemi tööshoidmises. Koolis esinevaid tülisid on võimalik lahendada kooli enda organite vahendusel. Selleks on loodud igasse kooli hoolekogu, direktsioon ning ka õpilasesindus. Nende organite koostööl on aga kõige reaalsem leida õige ja õiglane lahendus probleemidele.

„Kuidas aga tagada õpilaste huvide kaitsmine neis organites?“ võite küsida. Esiteks on seadustega paika pandud määrus, mille kohaselt on igas Eesti koolis õpilastel õigus luua õpilasesindus. Samuti on õpilasesindusel õigus omada liikmeskohta kooli hoolekogus.

Kasutage neid võimalusi! Olge kursis kõigega, mida arutatakse hoolekogus ja direktsioonis. Ehk on sedasi võimalik luua Eesti koolides rahulik ja meeldiv meeleolu?

Vägivallatuid koolipäevi soovides,

Ilmar Kahro

Õpilasesinduse peatoimetaja

EESTLANE – KES TA ON?

Kirjutas: Marju Nõmme

Vanasõna ütleb, et kogu maailm kardab aega, aeg ise kardab vaid püramiide. Õnneks pole aeg eestlastest jagu saanud, on meie rahvust ainult kõvasti kulutanud. Kõik, mis ei tapa, teeb tugevaks. Andrus Kivirähk on öelnud, et eestlased on väikesed inimesed oma väikeses ajas.

Mis on väike aeg? Aeg liigub - ühed sugupõlvad asenduvad teistega, kuid midagi erilist ei muutu. Ikka püsitakse ühe koha peal. Üks töö lõpeb selleks, et anda ruumi teistele. Seda nimetatakse pisikese inimese igaveseks eluringiks. Me peame silmas kella ja kalendrit. Oppurid arvestavad oma aega semestrite ning õppeaastate kaupa, töölised ootavad tihti just päeva lõppu, et oma koduste toimetuste juurde asuda. Aega saab arvestada mitut moodi ning igaüks teeb seda nii, nagu talle endale mugavam on.

Kes on väikesed inimesed? Eestlased vaatavad mõodatormavat ajalugu. Suure ajajökke sukeldub eestlasi harva. Ja kui keegi näebki eestlast selles ajajões, siis tõenäoliselt sattus ta sinna vastu tahtmist ning vägivaldselt, näiteks sõdade tõttu. Eesti Päevalehe ajakirjanik Erik Raud nimetas eestlasi postsovetlikeks matsideks. Eestlaste kurikuulsad tembud, nagu näiteks narkokaubandus välismaal, ei too kodumaale head mainet. Õnneks on aga Eesti rahvaarv piisavalt väike, et Läänes mingit sügavat stereotüüpi peaks tekkima. Populaarse internetientsüklopeedia (Wikipeedia) andmetel elab kodumaal 1,1 miljonit eesti rahvusest inimest ja väljaspool veel 160 000.

Meie, eestlaste suust kostab tihti nuttu ja hala, eriti siis, kui kuuleme, mida teised meist räägivad. Praegune Eesti Vabariigi president Toomas Hendrik Ilves mainis oma kõnes, et eestlastel on haiglane huvi selle vastu, mida teised meist arvavad. Ja nagu sellest veel vähe oleks, tahab eestlane veel teiste moodi ka olla. Eestlane muudkui vaatab ja võtab üle, tuues pidevalt näiteid ja võrdlusi näiteks Soome või Iirimaaaga.

Kes on eestlane? Kivirähk väidab, et eestlased on ikka seesama Kitzbergi „Libahundi“ Tammaru rahvas: kollaste juustega ja siniste silmadega, põlvest põlve vagad ning usinad. Lisaks sellele on eestlased kurvameelsed. See väljendub selgesti rahvalauludes ja viisides, kuid vaatamata sellele armastavad nad rohkelt nalja teha. Sarkasm ja ironia on eestlaste lemmikteema. Ei ole midagi meeldivamat, kui üksteise pilkamine ja mahategemine. Nali naljaks, aga eesti noorte seas on kahe-mõttelisus erakordselt kuum teema. Noorteportaalil rate.ee on mitmeid klubisid, mille peateemaks on „vasakule mõtlemine“.

Vaatamata sellele, et eestlane peab end targaks, on ta tagasihoidlik. Järgides mõtet „tagasihoidlikkus on voores“, avab ta ennast alles pikema aja jooksul või üldsegi mitte. Pole ka eestlane mingi maailmaparandaja, peaasi, et kartuli õigeks ajaks maha saaks. Viimane mõte pole harv ja viitab tegelikult ka töökusele. Lisaks sellele on ta kokkuhoidlik ja armastab varuda. Nii võib julgelt väita, et kaubamaja ale-päevadel on eestlaste ostumõnu tingitud nende praktilise poole pärast.

Teadu on tõde, et eestlastele omane kangekaelsus toob häda kaela. Kuid samas on see eestlastele toonud iseseisvuse, mille üle saame uhked olla. Mida veel õnne jaoks vaja on? Siiski leidub alati põhjust olla teiste peale kade. Sellised me kord juba oleme.

Kaasaegses Euroopas ei peeta rahvustundest lugu enam ammugi, pigem rõhutatakse iga inimese individuaalsust. Nii et tegelikult ei ole mõtet otsida meile omaseid iseloomujooni, kuna lõppkokkuvõttes kes teab, kas need on tingitud rahvusest või tähtede seisust?

ALKOHOLIVABA EESTI: AASTA INIMESED ON MERIKE MARTINSON JAMERILIN PIIPUU

Ühendus Alkoholivaba Eesti juhatus valis möödunud aasta aateinimeseks Tallinna abilinnapea Merike Martinsoni ning Eesti Õpilasesinduste Liidu juhatuse esimehe Merilin Piipuu. Negatiivse poole pealt tõusis esile justiitsminister Rein Langi tegevus ja sõnavõttud.

Eesti Õpilasesinduste Liidu juhatuse esimehe Merilin Piipuu juhtimisel koostas EÕL-i XVII üldkogu pöördumise sotsiaalministeeriumi ning haridus- ja teadusministeeriumi poole. Pöördumine tõi selgelt esile noorte arusaamise ja soovid alkoholiprobleemi lahendamise osas.

Lisaks Merike Martinsonile ning Merilin Piipuule märkis AVE juhatus ära teleajakirjanik Maire Aunaste alkoholi- ja sõltuvusprobleemide tõstatamise pärast saates „Meie“, Gerd Kanteri karske eluviisi positiivse eeskuju pärast Eesti noortele ning poliitik Marek Strandbergi alkoholipoliitika ideede edendamise pärast.

PROJEKT „INSENER ON LOOJA”

Käima on lükatud projekt, mille eesmärgiks on tutvustada inseneritöö ulatust ja erinevaid aspekte (tee-ehitajast biotehnoloogiani) ning suunata seeläbi õpilaste hoiakuid inseneritöö kohta; muuta inseneri elukutse õpilastele, nende vanematele ja õpetajatele atraktiivsemaks; s.h. suunata põhiorhk nendele õpilastele, kes ei ole veel lõplikku valikut teinud. Üheks konkreetseks sammuks on esinemine haridusmessil Intel-lectika, mis toimub Tartus, 15. veebruaril 2008 ja õpilaskonkursi korraldamine.

Konkursi korraldajateks on projekti „Insener on looja” liikmed, kelledest paljud kuuluvad avaliku teenistuse tippjuhtide hulka. Projekti partneriteks on Eesti Inseneride Liit, Kaubandus-Tööstuskoda, Tööturuamet, Eesti Õpilasesinduste Liit, mitmed ülikoolid ja ministeeriumid, sh Haridus- ja Teadusministeerium, kes kõik on mures inseneride vähesuse ja inseneri elukutse ebapopulaarsuse pärast.

EÕELI PLUS JA MIINUS

- XVIII Üldkoosoleku korraldusmeeskond tegutseb juba täie hooga – esimesele töögrupi koosolekule kogunes 18 aktiivset noort.
- Väimelas toimunud Haridusfoorumil leiti üksmeelselt, et tuleb alustada ühtse Eesti haridusstrateegia koostamisega.
- Nii Riigikogus kui ka Haridus- ja Teadusministeeriumis arutletakse aktiivselt riigieksamite teemadel.

- EÕELI kontorisse on raske sisse astuda, sest suur vihmaveeloid vajab ületamist.
- Õpilasleht on kannatanud keelevigade esinemise tõttu.
- Haridus- ja Teadusministeerium tahab riigieksamite vaheliseks õppimisperioodiks määrata 3 päeva asemel 2 päeva.

Iga algus on raske ja igas alguses võib tunduda, et lõpp on üüratult kaugel ning võimatu - võitmatu. Et olla Keegi, et minna korda – see on elamis-kunst, mida paljud ei valda, kuid soovivad. Kuid ka vähestel juhtudel suudab keegi minna inimeste südamesse oma töö

ja elurõõmuga, oma tarkusega. Ta püüab kõigest hingest anda endast parimat ja teha talle usaldatud tööd võimalikult hästi. Ta ei püüdle teiste heakskiitu, kuid on alati rõõmus ja veel rohkem motiveeritud töötama sellest. Tal on suur süda ja ta paneb selle igasse oma päeva ja

naeratusse.

Järgnevad kaks intervjuud on võetud peaaegu, et aastase intervalliga Eesti Õpilasesinduste Liidu juhatuse esimehelt Merilin Piipuult. Ühes võite selgesti näha, mis kartused valdavad neiu rohelisena, teises aga seda, kuidas ta õppis elama

ja ületama ettetulevaid raskuseid ja mida soovib ka teistel teha. Tütarlaps ise loodab, et ehk on see julgustus teistele temasarnastele inimestele, kes plaanivad kandideerida, kuid kardavad seda teha. Tuult tiibadesse teile kõigile!

MERILIN PUUPUU – VÄRSKE ESIMEES!

Küsitles: Ilmar Kahro

KAUA SA OLED LIIDUS OLNUD JA MILLAL OLI SU ESIMENE KOKKUPUUDE LIIDUGA?

Kui nüüd täpset aega meenutada, siis see oli eelmise aasta alguses (aasta 2006 - toim).

KAS SEE TUTVUMINE EÕELIGA TOIMUS MINGIL ÜRITUSEL?

Ei, üldse mitte. Ma olin sellel ajal Tallina Õpilasesinduse esimees ja just häsja valitud. Kogemata sain Martti Martinsoni (endine liidu juhatuse esimees – toim) kontakti, kellega soovitati teha koostööd. Nii ma kohutusingi Marttiga, kes mu EÕELi tõi. Tegime pidevat koostööd ja nii see asi läkski. Hakkasin osa võtma mitmetest EÕELi üritustest. Osalesin näiteks suvepäevadel, kus tutvusin paljude liidukatega.

KAS SIIS OLI JUBA MÕTE, ET VÕIKS EÕELI KANDIDEERIDA? Ei, absoluutselt mitte.

KAS NEED INIMESED, KES EÕELIS OLID, TUNDUSID TEISTSUGUSED?

Kõik on toredad, ma saan kõigiga läbi. Nad on head, toredad inimesed, kes tundusid hästi kõrgel ja kaugel ja kättesaamatud varem. Tundus, et nad on väga tublid ja osavad ja ma väärtustan neid väga. Nad on olnud mulle suured eeskujud.

KUST TULI MÕTE KANDIDEERIDA JUHATUSSE?

Mingil hetkel hakkas Tallinna Õpilasesindus end minu jaoks ammendama. Kui kevadised valimised hakkasid kätte jõudma, kutsus Martti Martinson mind kandideerima koos Liisiga. Muidugi ma kahtlesin ja kaalutlesin seda väga kaua, sest Tallinna Õpilasesindus oli ju ikkagi südames.

Ühel hetkel, ütles Liis, et ma kandideeriksin ning Martti ja Ants ka julgustasid mind osa võtma. Kuid kui ma sain teada, et nemad ise ei kandideeri, oli see minu jaoks väga suur pauk. Ma saatsin vist isegi samal õhtul Marttile sõnumi, et ma ka ei kandideeri ja olin ise selles veel täiesti kindel. Ma arvasin, et ma ei oskaks elu sees sellega hakkama saada ja kartsin.

Kuid siis Martti väga palus. Ta uskus minusse. See sisestas minusse enesekindlust ja siis ma saatsingi avalduse ära.

MIS JUHTUS SIIS, KUI SAID TEADA, ET ESIMENE KOHT LÄKS JAGAMISELE?

Mul polnud vahet, kas ma saan esimeheks või mitte. Ma kartsin juba siis, et ma pole juhatuse liikmena pädev, et mis siin siis esimeheks olemisest veel rääkida.

Veel kartsin ma seda, et esimeheks hakkamine rikub koolis hinded ära ja ma ei tahaks

olla kellegi boss, vaid pigem sõber. Aga enne taharuumi minekut (kuna tekkis viigiseis, pidi valima välja omavahel, kes võtab esimehe tiitli vastu), küsis Martin Raude mu käest, et „Mis siis saab, kui inimesed tahavad sind esimeheks?“ Vastus tuli üpris automaatselt: „Kui kõik seda tahavad ja arvavad, et ma sobin, siis pole teist varianti enam.“ Tagaruumis olin ma 100% kindel, et õnn ei poolda mind. Et minust ei saa esimeest. Kuid otsus tuli kiiresti ja polnud aega mõelda kõike ümber.

Ning kui ma nägin säravaid õpilaste silmi, hakkasin ma endasse uskuma, et ma saan hakkama kogu selle tööga.

KUID KUIDAS EESMÄRKIDEGA ON, ON NEED TEOSTUNUD?

Need on natukene muutunud, kuid siiski teostamisel. Hea on see, et keegi ei takista mind tegutsemast. Pigem aitavad kaasa ja annavad nõu ning julgust. Mõni aeg pärast valimisi oli sees tühi tunne ja ei saanud täpselt aru mis toimub. Aga siis mõtlesin enda jaoks asjad selgeks ning üsna pea algas see aeg, kus Martti hakkas mulle tööd üle andma ja ma hakkasin sellesse kõike aina rohkem sisse elama. Ühel hetkel sain ma innustust ja sain süsteemist aru, kuidas miski töötab. Ning Heili (liidu tegevjuht – toim) aitab siiani mind väga palju.

MILLEGA SA PÄRAST KOOLI TEGELEMA HAKKAD? EESTI ESIMESEKS NAISPRESIDENDIKS?

Imelik on see, et alati kui inimesed näevad kedagi aktiivset, arvatakse, et temast saab järgmine president.

OLED SA SELLEGA KOKKU PUUTUNUD, ET VÄGA PALJUD KOOLI JUHTKONNAST JA PERSONALIST SUHTUVAD ÕPILASAKTIIVI VEIDI ETTEVAATLIKULT? ISEGI VEIDI HALVUSTAVALT. KURDETAkse ÖPPEEDUKUSE ÜLE JA EI TAHETA, ET AKTIIVSEID ÕPILASI PALJU OLEKS. KAS SINU KOOLIS ON KA NII?

Ma arvan, et selline suhtumine on kinni personaalselt õpetajas. Ma olen kohanud ja tean selliseid õpetajaid. Kuid samas on ka palju õpetajaid, kes mõistavad ja saavad aru. Ma arvan, et õpetajatel on kaitsereaktsioon, sest õpilased tihti ründavad neid. Minul on ka just see viga, et ma kipun ründama, kuid see pole õige taktika, sest siis rünnatakse vastu. Kuid vahel võetakse seda ka rünnakuna, kui õpilane on aktiivne ja üritab muuta midagi koolis, ning see ei pruugi meeldida.

Ma isiklikult loodan, et kui õpetajaga rääkida, siis ta mõistab, et see pole rünnak nende pihta vaid soov muuta paremaks ja mugavamaks koolielu kõigi jaoks.

MERILIN PIIPUU – ESIMEES OMA VALITSUSKUUDEST!

Küsitles: Kaidi Tahula

UIDAS AASTANE VALITSUS- AEG KOKKUVÖTVALT MÖÖ- DUS?

Ma arvan, et saan öelda „Hästi!“, sest kõik kartused said ületatud, juba algusest peale, ja kõik raskused, mis ette tulid, said sama moodi ületatud. Kõik mu eesmärgid, mis seadsin, said täidetud. Mu suurimaks eesmärgiks olid liikmed ja nendega läbikäimine ning kaasamine. Nende üle on mul endal kõige parem meel.

KUI SA SAAKSID MIDAGI TEISITI TEHA, SIIS MIDA SA MUUDAK- SID? UIDAS KÄITUKSIS JNE.

Kõige suurem asi, mille pärast ma ise olin õnnetu, oli see, et kaks kuud ei läinud Õpilaslente Õ välja. Samas ma pingutasin selle nimel, et see läheks välja. Siis oli raske aeg ka, kuna töötajad vahetusid ja polnud enam ressurse, et seda välja anda. Ehk oleks pidanud tegema riskianalüüsi. Ütleme nii, et ma oleks pidanud võibolla ise sellega rohkem tegelema.

KAS ÕPILASLEHT OLII AINUKE MURELAPS SINU JAKKS?

Neid murelapsi on muidugi veel. Iga asja suhtes saab mõelda, et võiks paremini teha, aga ma tean, et ma olen andnud endast kõik. Pühendanud kõige tegemisse ning andnud parima. Tihti tuleb ette selliseid olukordi, mis vajavad kiiret lahendust ning siis tuleb nendega lihtsalt tegeleda.

MIS OLII AASTA PARIM JA HAL- VIM KOGEMUS?

Ma arvan, et aasta halvim kogemus oli just personalitööga. Kuna paljud palgalised töötajad olid üliõpilased ja neil tekkisid endal koolis probleemid ning olid kiired ajad. Seepärast per-

sonal siin vahetuski. See oli kõige raskem ja tundus ületamatu probleemina, kuid nüüdseks olen harjunud sellega, et keegi pole asendamatu.

Parim kogemus oli näha kuidas üritused õnnestuvad ja inimesi, kes teevad oma tööd, teevad seda hästi. Ja et need ideed on nii südames ning on näha, et neil ideedel ja eesmärkidel on reaalne tulemus. See teebki meele väga heaks!

MILLISTE SÕNADEGA ISELOO- MUSTAKSIS MÖÖDUNUD AASTAT?

Mhh.... kas ma tohin ainult ühe sõnaga....mhh... Värviline. Tegus. Palju andev. Õpetlik.

MIDA SOOVITAKSIS JÄRGMISE- LE ESIMEHELE?

Samuti hinnata seda, et isegi kui need rasked hetked tulevad ette, siis just see, mis sa saad siit head, positiivset juurde oma eluks, see kaalub negatiivsed hetked üles.

Näiteks see, kui sa tuled Valgast, väsinuna, siis on meeles need õpilased ja see kogemus, mis said. Ning et saan olla igal nädalavahetusel erinevas Eesti kohas ja näha kogu seda erinevust, mis õpilaste vahel on.

Uus esimees peaks ka kindlasti võtma kõike positiivselt ja pühenduma täielikult sellele tööle. Muidugi käia koolis ja puududa ainult siis, kui tõesti on vaja EÕEL-i pärast puududa. Minu hinded pole koolis muutunud, sest ma olen kõik tööd ära teinud.

KAS NÜÜD JÄTAD EÕELIGA HÜVASTI? VÕI MIDA SA EDASI KAVATSED TEHA?

Ideed jäävad kõik alles ja ma arvan, et ka see „hariduspisik“ jääb ka alles. Ma tunnen, et ma

tahan veel õppida ja sama rada edasi minna.

Ma arvan küll, et ma taandun liidust, sellepärast et soovin pühenduda õppimisele ja tegeleda enda arendamisega edasi.

Kuna mul on järgmine aasta lõpueksamid, ei ole mul aega enam pühenduda EÕELile nii palju, kui varem ja see poleks liidu suhtes aus.

UIDAS SA LEIAD SELLE ENER- GIA JA MOTIVATSIOONI OLLA KOGUAEG NII ENERGIINE JA TEGUS? KAS VAHEL EI OLE TUN- NET, ET „METSÄ SEE KÕIK“?

See sära, positiivsus ja tunnustamine, tuleb tegelikult igalt poolt! Igalt konverentsilt, kus kõnet olen pidanud. Kõik need inimesed, kes on mu ümber kogunenud ja kõik, kes minusse usuvad.

Kõik oleneb tegelikult mõtlemisest, alati võib mõelda, et „õudne“, „ei taha“, „ei jaksa“. Kuid alati võib ka mõelda, et „ohh, kui äge!“.

Motivatsioon ongi see, et ma teadsin, et mul on aasta aega olla esimees ning särada, ja miks raisata seda norgus olemisele ning negatiivsele olekul?.

KUI SA SAAKSIS ESITADA ENDALE KÜSIMUSE JA SELLELE VASTATA, SIIS MIS OLEKS KÜSI- MUS JA MIS VASTUS?

Mhh... las ma mõtlen sellele natukene... (põgeneb 10 minutiks kontori peale tegelema Üldkoosoleku korraldustimeile asjade jagamisega) Nii. Ma esitan küsimuse, mida on teistel huvitav lugeda – Vahepeal arvatakse, et esimehena pole mul enam elu, aga ma arvan küll, et mul on elu säilinud. Ja ma arvan, et kõik oleneb planeerimisest.

ROBERT LANG:

Merilin on hästi kohusetundlik! Kriitilises mõttes võiks ehk seda välja tuua, et kui aasta alguses juhatus tööle hakkas, tahtis ta kõigesse meid kaasata ja polnud seda liidri olemasolekut. See mind alguses natuke häiris, aga me rääkisime omavahel asjad selgeks ja kõik sai korda. Teisel poolaastal on olnud kõik paigas. On seatud eesmärgid ja nende poole püüdnud.

Tema isiksusena... on hästi sõbralik, siiras, südamlilik, hooliv.

Mäletan, et alguses oli niimoodi, et kui pärast koolipäeva tulin kontoris, olin väsinud ning tõsine. Siis Merilin tuli alati ja küsis „Kas sul juhtus midagi?“. See alguses häiris. Aga see just näitabki, et ta on südamlilik inimene ja tunneb teiste pärast muret. Ja siis ma lõpuks ütlesin talle „Mul ei ole mitte kunagi midagi viga, ära palun küsi kogu aeg. Ausalt.“ Nüüd ta polegi enam küsinud.

KANDIDEERI EÕELI JUHATUSSE!

KUIDAS KANDIDEERIDA EESTI ÕPILASESINDUSTE LIIDU JUHATUSE LIIKMEKS?

Kandideerida saavad kõik soovijad, kes on hiljemalt 15. märtsiks 2008 esitanud kõik vajalikud dokumendid

Dokumendid tuleb esitada kahes eksemplaris:

- CV
- motivatsioonikiri
- E-mailiga: juhatus@escu.ee

Ning:

- Avaldus
- soovituskirjad (nende olemasolul)
- CV
- motivatsioonikiri

Postiga: aadressile Faehlmanni 5, Tallinn 10125

Juhatuselise liikmete valimised toimuvad Eesti Õpilasesinduste Liidu üldkoosolekul, mis leiab aset 29. Märtsil 2007 Tartu Treffneri Gümnaasiumis.

MIS ON ÕPILASES JUHATUSE LIIKMETE TÖÖPEAEESMÄRGID?

JUHATUSE ESIMEES

Tagada EÕEL-i toimimine ja tulemuslikkus lähtudes põhikirjast, kodukorrast, arengu- ja tegevuskavast. Strateegiline eestvedamine ning planeerimine, EÕEL-i eesmärgistatuse ja järjepidevuse tagamine.

AVALIKU POLIITIKA JUHT

Avaliku poliitika valdkonna töö koordineerimine. Kujundada EÕELi hariduspoliitilisi seisukohti, osaleda seadusloome protsessis ja hariduspoliitika mõjutamises. Esindada õpilaste huve ja kaitsta nende õigusi nii riigi kui ka kogu ühiskonna ees.

NB: Avaliku poliitika valdkond jaguneb omakorda kaheks- üldhariduse juht tegeleb üldhariduspoliitika valdkonna tööga, kutsehariduspoliitika juht tegeleb kutsehariduspoliitika valdkonna tööga.

LIIKMETE VALDKONNA JUHT

Õpilasesinduste ootuste ja vajaduste väljaselgitamine ning vastavalt sellele liikmetele suunatud tegevuste planeerimine ja korraldamine. EÕEL-i liikmetega kohtumine, suhtlemine ja nende nõustamine.

AVALIKE SUHETE VALDKONNA JUHT

Tegeleda aastaringselt ja järjepidevalt Eesti Õpilasesinduste Liidu avalike suhetega. Liidu mainekujunduse organiseerimine ja ühiskonna teadlikkuse tõstmine liidu olemusest.

RAHVUSVAHELISTE SUHETE VALDKONNA JUHT

Eesti Õpilasesinduste Liidu esindamine rahvusvaheliste organisatsioonide töös ja projektides. Kontaktide ja koostöö loomine ning tagamine teiste riikide õpilasorganisatsioonidega.

PROJEKTIDE VALDKONNA JUHT

Liidu suurprojektide juhtimine

ARMASTUSE PUNG

Kirjutas: Kaidi Tahula

Vabadusel pole piire. Vabadus on võimalus teha seda, mida hing ihkab ja süda jumaldab, samas jäädes iseendaks ja armastada ennast. Kuid ka vabadust armastades võib süda tunda ennast väga üksildasena. Just nagu oleks temast midagi puudu. Vajaka jääb armastusest teise inimese vastu ja teise inimese poolt. See pole vajadus millegi muu järele, vaid pigem kui lisaboonus olla olemas teisele inimesele ja tunda, et sul on keegi, kes püüab su kinni, kui sa komistad ja kukud. Ta ei pruugi alati teha õigeid otsuseid ja tal võivad olla aavad, mis sind vahel täiesti endast välja ajavad, kuid armastuses vaadatakse lõpp-punktis neist kõigist ikkagi üle. Õeldakse, et inimene, kes armastab ennast, on ka armastusväärne teisele. Mina usun, et see on tõsi, sest kuidas muidu saaks keegi anda teisele parimat, kui ei talu ennast?

Armastuse olemasolu on vaieldamatu. Kuid armastus pole ometigi üheti paigutatav. Ta varieerub kiindumus-est kireni ja asjadest inimesteni. On olemas sõbra-armastus ja romantiline kiindumus. On olemas kõikevõitev ja eirav pime armastus ning tasakaalukas hool. Kuid üks on kindel – kes armastab, armastab lõpuni. Armastuse puhul ei ilmne sellist nähtus nagu „otsa lõppemine“ või „kadumine“. See kas kasvab ajaga või muutub, kuid see ei kao.

Saint Exupéry on pannud kirja: „Ainult südamega näed hästi. Kõige tähtsam on silmale nähtamatu.“ Ning tõde see on. Sest kui paljud meist on tegelikult ekslikult välimuse järgi kellegi üle otsustanud ning hiljem pidanud oma kibedaid arvamusi kahetsema. Ma tean, et mina olen. On inimlik eksida, kuid veel inimlikum on oma eksimust tunnistada, sest tihti peale ei süveneta tavaelus teise inimesse. Nähakse väliskesta ja seda, kellena keegi püüab näida – tegelikult olles aga hoopis midagi muud ja palju sügavamalt ning ilusamat. Kahjuks võib ka vastupidist leida. Avastades teist inimest, ajapikku hakkab näitlemine kaduma ja inimene muutub „endaks“ ning see „tema“ ei pruugi olla inimene, kellesse armusid. Samas olen veendunud, et kõik inimesed on üleni head, vahel lihtsalt halbade valikutega.

Siis lähebki vaja südamesilmi, et näha, mis on paljale silmale nähtamatu. Näha headust ja armastust teises inimeses, kelle valikud on vastuolus meie omadega. Kõik väärivad võimalust olla armastatud ja armastada.

Nagu ennist mainitud, armastus ei kao, vaid muutub ajaga, võib see teha radikaalse kannapöörde ja osutada põlguseks ja vihaks. On ammu teada tõde, et armastuse ja vihkamise vahel on vaid üks samm. Selle jaoks on isegi Aristoteles omal ajal immutanud tarkustera: „Igaüks võib vihastada – see on lihtne. Aga olla vihane õige inimese peale, õigel määral, õigel põhjusel ja õigel moel – see ei ole kerge.“ Argipäeva tavad on margistanud vihkamise kui tumeda ja julma emotsiooni, mitte vaadates selle ajalugu ja olemust. Vihkamine ei tulene niisama tühjast õhust, selle lämmati algatajaks peab olema säde – armastus. Nõnda ei saagi kunagi märgistada ühte tunnet teiseta.

Kes armastab, see on võimeline ka vihkama. Ning viha on rumal emotsioon, just nagu armastuski. Viha paneb meid käituma õelalt, armastus naiivselt. Seevastu on armastus võimeline püsima igavesti, viha aga kulub ja tüütab ajapikku.

Ka armastus, just nagu vihkamine, ei tulene tühjast õhust. Kiindumus ja teise inimese märkamine algab sellest, et nähakse midagi, mis on endas olemas. Samastatakse, leitakse oma teine puuduv pool. Sellest ka põhjus, miks peab armastama iseennast, et näha teises inimeses seda sama, mis endas, ja mitte põlglikul olemusel, vaid säravalt kiindudes.

Ma tean, et paljud inimesed näevad armastuses ka valu ning ütlevad, et see on kõike seda väärt. Mina näen armastuses ilu ning meisterlikkust. Sest kuigi me kihutame päevast päeva ükskõikselt töö ja kooli vahet, koduste probleemide ja suhtejamadega mürades, on pagana hea päeva lõpus, olgu see halb või hea päev, võtta kinni kellegi käest ja rääkida talle oma murest. Ning teada, et Tema annab omalt poolt kõik, et teha see Kõik heaks ning sina täpselt samamoodi. Armastus on imeline.

...inimene. On tel...
...et kui tüdred
...inimese ka
...vutada loo...
Flora Mill...
...ega. „Min...
...eluvõr...
...Milleri asja...
...is on kiri. Ja...

...üks viin...
...ilten teile selle...
...emas ega ole...
Lestrade va...
...korda end...
...a oli vaevul...
...selga pani...
...n, Watson...
...ock Hol...
...tunni a...
...ta lahti...
...rikorter...
...ilmi kui...
...likuvõr...
...haihtusi...
...ruseks sinu...

...edi St. Simon...
...astu...
...is kahtlemata...
...stus...
...repara...
...oma tähelepa...
...tatas ta. „Je...
...vitab...“
...R. lõu...
...is on...

...ne kella lähe...
...silms oli...
...peinnud...
...„Ühtlasi on siis ka...
...Justals, et te ootate...
...„Jah, keegi võib tõesti...
...lord St. Simon pole veel s...
...mu samme...“
...See oli tõesti meie par...
...ngevamini kui enne ning ke...
...„Tahendab, minu käskjal...
...„Jah, ning ma tunnist...
...võidate, pärineb usaldusvää...
...„Kõige usaldusväärsemast...
...lord St. Simon vap...
...„Mida küll hertsog ütleb...“
...on niivõisi alandatud...“
...„See on kõige puhtakujulisen...
...dust...“
...„Oh, teie vaatate sellele teisest...
...„Ala ei arva, et keegi ole...
...nuud teis...“

SESSION '08

Kirjutas: Daniel Sepp / Fotod: Ardi ilves

SIMPEL SESSION ON JÕUDNUD OMA 8. AASTANI NING KIRJUTANUD EESTI VÄGA TUGEVALT BMX JA RULARINGKONDADES MAAILMAKAARDILE. KUID ÜLIKÕVA LINE-UP, UUENDUSLIK SKATEPARK NING KOGU SUUR MEEDIAKÄRA POLE VIINUD SESSIONIT OMA PÕHIKURSILT - OLLA ÜKS SUUR RULASÕIDU JA BMX PIDU, KUHU IGAST MAAILMANURGAST SÕITJAD LÕBUSASTI AEGA VEETMA TULEVAD.

Kui astuda sisse Simpel Sessionile, siis kogunud küllastaja tunneb selle ilmselgel kohe- selt ära – Vans, Sportland, DC, tugev müra ja veelgi tugevam emotsioon. Tänavu osalevad BMX Streetis 93 ja Skate Street 66 sõitjat. Skate klassis võistleb 13 ja BMXis 8 eestlast. Mõlema klassi auhinnafond on 6000€, lisaks on veel Snickers BMX 180 kaugushüppe ja Red Bull parima rulatriki võistlus, millele pandi välja 750€ auhinnafond.

Ka paljud välismaised võist- lejad olid nõus, et niivõrd suur

osalemine Eestist paneb neid natukene küll üllatuma, kuid on väga kiiduväärt. Brad Sims arvas, et see, et siia on kogune- nud sõitjad üle kogu maailma on hämmastav ning tema jaoks on äärmiselt tähtis kohalike tugi. Tema meelest on äärmiselt tervitatav see, et ka Eestil on näidata, mida nad oskavad. Brad Simms alustas sõitmist 11 aastasel, oma onu eeskujul.

Väljas asus lumerula park, kus harjutasid nii Simpel Sessioni küllastajad kui ka professionaalid, kes olid lihtsalt

kohale tulnud, et nautida lund Tallinnas. Sõit toimus omal vastutusel, kuid sellegipoolest julgesid osa võtta nii vanemad, kui ka kõige nooremad.

Üllatuslikult oli kohapeal olemas ka MTV VJ Martin Veisman. Tema arvates, on Sempel Session kindlasti koht, kuhu sa võid tulla julgelt vaatamata oma vanusel ja huvidele. Samuti on ta nõus väitega, et Session on koht, kus on tõeline võimalus saada teada, mis on tegelik ekstreemsport. "Väljas on esindatud tõsi küll mitte ametlikult

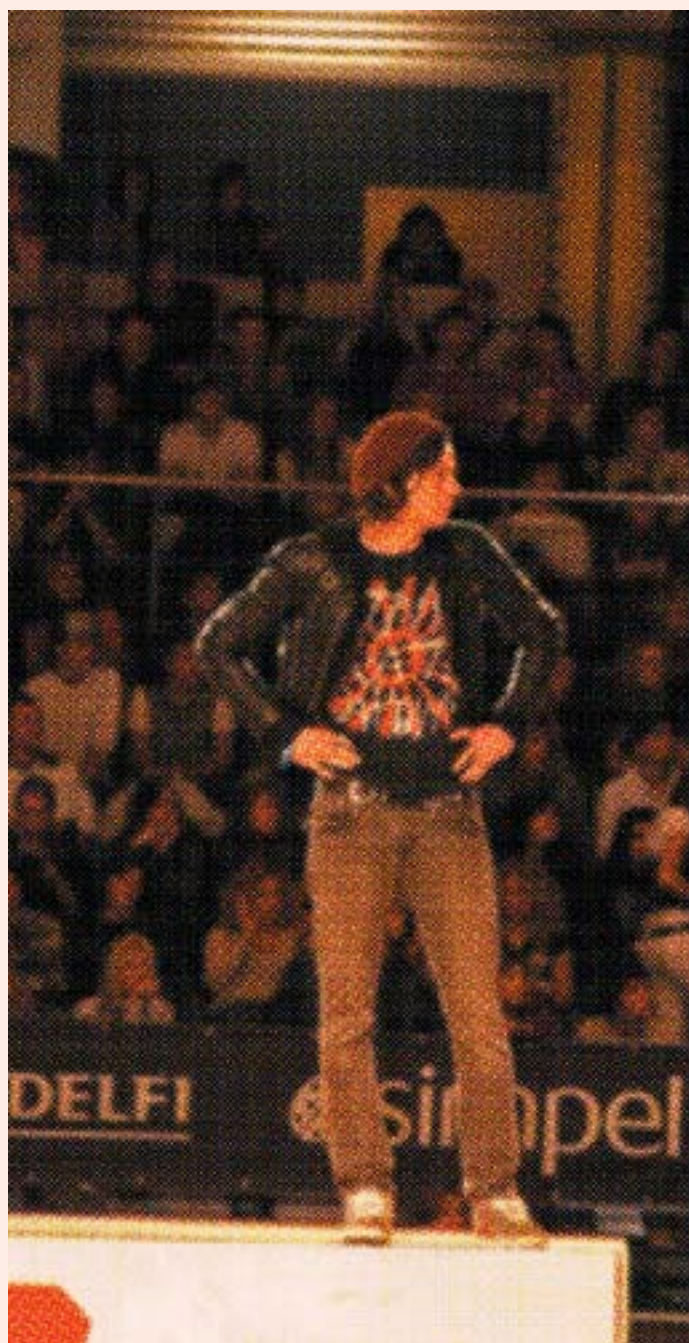
lumelaud ja suusad, sees Street BMX ja Skate," kommenteeris Veisman. Ka kogenud meediategelasena tunneb Martin ennast Sessionil natukene teistmoodi: "Tunne on vägev – siia on kogunenud nii sõitma kui ka vaatama inimesi üle kogu maailma! Neil on oma lemmik sõitjad ja nad elavad täiega kaasa, emotsioonid on laes. Väga kaasahaarav üritus on see igatahes," arvas Veisman. "Isegi kui sa mitte kui midagi ei tea extreme sportist, või ei huvitu sellest, siis on Sessionil võimalus

sellega algust teha."

Esimene päev möödus Eestlastele emotsiooni rohkelt. Päeva alustati rulasõidu soojendusega, ilma publikuta. Sõitjatel oli 2 tundi aega viibida, vaid üksiku pressi ja teiste sõitjate keskkonnas. Soojendusaja lõppedes ja publiku saabudes algas suhteliselt kiiresti rulasõidu kvalifikatsioon. Otse finaali pääsesid ainult kolm meest (Jani Laitiala, Chris Pfanner Austriast, 13-aastane belglane Axel Cruysberghs), poolfinaali 30. Nende seas olid ka kaks

eestlast: Aleksandr Tubin ja Hendrik Gross.

Kohal oli ka Daniel Dhers, kes fännidele ilmselt tutvustamist ei vaja. Kui Dhers eelmise aasta esimene kord võistlusmaailmas avalikkusele enda võimeid näitas, armusid temasse paljud – ta tuli ja võitis lihtsalt kõik, mida võita andis. Tavaliselt olevat Daniel lõpetanud oma sõidukorrad ennemgi, kui kell kukub, ning tal on aega jäänud lehvitada fännidele – ta tegutseb valguskiirusel ja tema trikid on alati välja arvestatud

viimse detailini. Mitte kunagi ei lähe midagi valesti. Dhers on öelnud, et seni kuni sõna „ohtlik“ tähendust ei tea, on kõik korras. Rohkem kui üls kord ei pidanudki kandraami kasutama. Temaga küll joosti ringi, kuid kui mõni sõitja oli pikemalt maha jäänud ja kiirabi juba kohale jõudmas oli tõusti püsti, vangutati pead ja kiirabiarstide hirmutamiseks ja publiku tahtel mindi teisele katsele. Kohati jäi mulje, et võistlus ei käi enam esikoha, vaid haiglavoodi pärast. Sõitjad tegid hullumeelsusi ka väljaspool aega. Parim näide on vaieldamatult tšehh Michael Beran, kes kerkis lae kohale ja tegi „Helicopter“ nimelist trikki. Ta pani ratta tiiviku moodi keerlema ja üritas ka ennast sama teha panna, kuid viimane oli liiast ning ta prantsatas maha,

nii, et selgrootülid tundusid kokku plaksatavat.

Rulatajatele järgnesid BMXerid, kuid kella viie paiku juhtus väike vaheintsident, mille käigus sai vigastada 2 sõitjat. Nende kokkupõrke tagajärjel pidi üks mees saama õnneks vaid esmaabi, teine sai aga raskemalt vigastada, mille tagajärjel pidi kiirabi ta kandraamil ära toimetama. 7. gruppi sõidu alguses teatati, et Jukka-Pekka Mäennenä on eemaldatud võistlustelt, seoses liigse alkoholi tarbimisega. Hiljem teatati tema taastamisest võistluste nimekirja ning ta seati sõitma 8ndasse gruppi. Üllataval kombel ei olnud soomlase sõidus üldse midagi laita! Ta sooritas hämmastavaid trikke, niiet tekkis küsimus kuid on võimalik, et üks sõita nii kii-

resti taastus „liigest“ alkoholi joobest, sest aega oli tal selleks vaid 15. minuti ringis.

Kahjuks oli üritusel probleeme alkoholiga ka teistel. OÜ Meeskond pressiesindaja arvas, et iga aastaga läheb alaealiste alkoholi tarbimise küsimus aina hullemaks: „See aasta on keskmiselt iga 4's noor alkoholi juba tarbinud. Praeguseks hetkeks on registreeritud juba mitu alaealiste kaklust, mõlemad alkoholijoobes noorte vahel. Me üritame töötada siiski ennetuslikult, aktiivis, kui pärast tagantjärgi targad olla, kui on vaja ülesse võtta turvakaamerate linnid.“ Jani Laitiala, Chris Pfanner Austriast, 13-aastane belglane Axel Cruysbergths. Nils-Erik Vesberg rääkis, et ta ei ole praegu tippvormis, kuid sellegipoolest on ta tulle astu-

miseks valmis. Vesberg on 14 aastane rulataja, kes oli noorim eestlasest osaleja Simpel Session 2008-l. Tema esitus oli täiesti hämmastav, arvestades poisi noorust. Ka teised sõitjad näisid teda toetavad – eks neilgi oli kunagi algus. Nils arvas, et see aasta ei lähe eestlastel nii edukalt, kui eelmine aasta.'

Teist aastat järjest tegi Vansi Teami noormees Aleksandr Tubin parima sõidu. Oma tulemusse üle oli ta väga uhke: „Tegin väga hea sõidu, kuigi mõnes kohas on erinevad skatepargi kbstaklid liiga kõrged ning jõud ei hakanud kõigile peale. Eelmine aasta oli park minu jaoks parem ja stabiilsem,“ lisas fännidest ümbritsetud Tubin. Tubin lubas anda ennast maksimumi, et tema unistus saada finaali tõeks saaks.

TULEMUSED

Kaugshüppevõistluse võitja Garret Reynolds tegi rattaga pikima, üheksameetrise ja 180kraadise õhulennu, ning seejuures suutis ka püsti jääda, erinevalt enamusest sõitjatest, kes said oma kiivreid korralikult testida. Rula tänavasõidu võitis C1rca Teamis sõitev ameeriklane Peter Ramondetta, kes edestas ülekaalult teiseks tulnud austerlast Chris Pfannerit. Eelmise aasta võitja soomlane Enis Fazilov saavutas kolmanda koha. Eestlastel finaali asja kahjuks polnud, poolfinaalis sõitnud Hendrik Gross saavutas 18. ja Aleksandr Tubin 23. koha. Red Bulli parima triki võitis ameeriklane Sierra Fiellers, kes üldkuvõttes tuli 9. kohale.

Loe Õpilaslehte ka internetis www.opilasleht.ee

Õnline on Õpilaslehe Õ uus projekt, mis pakub võimalust igale Eesti noorele avaldada oma artikleid üleriigilises veebiväljaandes. Selleks, et saada ÕnLine'i oma kasutaja, tuleb saata enda ja kooli andmed aadressile online@opilasleht.ee

Liitunud kasutajatel on võimalus lisada regulaarselt postitusi noori erutavatel teemadel või oma koolis toimuva kohta. Õnline'i eesmärgiks on parandada koolide vahelist ja kooli sisest infovahetust, sest paljudes koolides pole endiselt koolilehti.

EESTI OTSIB SUPERSTAARI ALUSTAS TAAS

Kirjutas: Katharina Toomemets / Fotod: Ardi Ilves

19. ja 20. Jaanuaril võis Tallinna vanalinnas, Õpetajate Maja ees seismas suurt hulka noori inimesi, kes kõik ootasid midagi. Mis oli see, mis tõi sellisel sombusel ja vihmasel päeval Raekoja platsile üle 1000 inimese? Loomulikult saate „Eesti otsib superstaari“ Tallinna eelvoor, mis muu.

Kui „Õ“ Raekoja platsile jõudis, oli rahvahulk Õpetajate Maja ees nii suur, et sellest läbipressimine ja majja sisse saada püüdmine oleks olnud täiesti mõttetu. Seega seisime me siis koos superstaariks pürgijatega õues vihma käes ja ootasime oma korda. Kui meil lõpuks avanes võimalus end pisikesest uksest sisse pressida, oli järjekord, mis viis registreerimislaua juurde, ulatunud teiselt korruselt mööda treppi alla, välisukseni ja sellest välja. Eelregistreerimisel oli end kirja pannud u 1900 inimest, saatežürii eest käis kahe päeva jooksul aga läbi umbes 1390. Küll Purgal- Ranapil- Raul oli alles tegemist! Eelvoorudest, mis toimusid neljas Eesti linnas- Tartus, Tallinnas, Pärnus ja Jõhvis, sai järgmisesse, teatrivooru edasi 100 proovijat.

Liikumine Õpetajate Maja ruumides, mis superstaariks pürgijatele mõeldud olid, oli peaaegu võimatu. Mõni, kes oli kohal, sai oma võistlusnumbri kätte 20 minutiga, teised aga, kes järjekorras tagapool olid, pidid seda ootama kolm ja neli tundi. Need, kellel järjekorras seistes igav hakkas, sisustasid oma aega sõbrannadega rääkimisega, kitarrinistamisega (sel aastal tehti osalemisreeglites muudatus, et soovi korral võib osaleja end ise akustilisel pillil

saata) või hääle lahti laulmisega. Mida aeg edasi, seda julgemaks noored muutusid ning kella 12-ks võis juba kõigist ruuminurkadest laulukatkendeid ja kitarriakorde kuulda.

Kuna võistlusel oli ka eelžürii, kelle ülesandeks oli välja selgitada osalejate sobivus superstaariks, tuli kõigil staarikspürgijatel enne saatežürii ette minemist end eelžüriile tõestada. Ja mitte kõik head lauljad ei tulnud eelžürii ruumist edasipääsu tagava paberiga välja. Kui aga valge paber, mis lubas osaleja saatežürii ette, kätte saadud, võis tõeline harjutamine alata. Esimene õnnelik, kes oma võimeid saatežüriile näitama pääses, sai seda teha alles umbes kella 11.30 paiku. Siis võis kohtunikeruumist korrus allpool, kust algas trepp, mis viis kohtunikeni, näha seinte ääres istumas ja närviliselt sõrmi mudimas päris mitmeid noori. Mõni püüdis veel viimast endast anda ja laulis viimase hetkeni oma laule läbi. Ringi vaadates selgus, et päris paljud, kes eelmisel aastal teatrivooru või sellest edasi ei pääsenud, on ka sel aastal proovima tulnud. Ja juba tulebki mööda keerdtreppi alla esimene õnnelik, kellel käes teatrivooru pääsemist tõendav kollane paber! Kogu ootav seltskond plaksutab, karjub ja vilistab, sõbrad- tuttavad- toetajad jooksevad edasipääsejat kallistama. Palju õnne meiegi poolt!

„Õ“ püüdis kinni kolm noort inimest, Tallinna Ühisgümnaasiumis õppiva Maari Talvisti, EBS Gümnaasiumis õppiva Indrek Rebase ning Vanalinna Hariduskolleejumis teatrit ning Georg Otsa muusikakoolis laulmist õppiva Toomas Pruunsilla, kes olid esimeste teatrivooru pääsejate seas ning esitas neile mõned küsimused.

Toomas: 17- aastane Toomas Pruunsild õpib Georg Otsa muusikakoolis laulmist ja tuli konkursile just seepärast, et ei oleks suutnud hiljem kõiki neid laulvaid inimesi telekast vaadata, teades, et ta ise ei proovinudki.

MIKS SA SELLELE KONKURSILE LÄKSID?

Maari: Tegelikult ma üldse ei tahtnud minna, aga kuna meil oli jõuluball ja ma laulsin seal, siis kõik sõbrad ja õpetajad ütlesid, et ma pean tulema. Tegelikult küsiti minult juba eelmine aasta, et miks ma ei osalenud.

Toomas: Sest ma teadsin, et kui ma pärast näen telekast, et inimesed laulavad ja mina ei saanud, et ma üldse ei proovinudki, siis ma oleksin enda peale hästi vihane olnud.

Indrek: Sest ma armastan laulmist ja ma tahan saada artistiks, kes lööb laineid üle maailma (naerab).

MIS LUGU ESITASID JA MIKS JUST SEE?

Maari: Ma laulsin Fix'i laulu „Tsirkus“. Alguses tahtsin laulda Chalice- Kodutee ja koduteel, aga siis ütles eelžüri, et Fix'i

lugu on parem ja siis ma otsustasin selle kasuks.

Toomas: Ma laulsin James Brown- Sunny't, sest see on hullult lahe lugu.

Indrek: Robbie Williams- something beautiful. Noo, viskasin kulli ja kirja enne esinemist ja tuli nii välja.

MILLISED OLID TUNDED ENNE ŽÜRII ETTE MINEKUT?

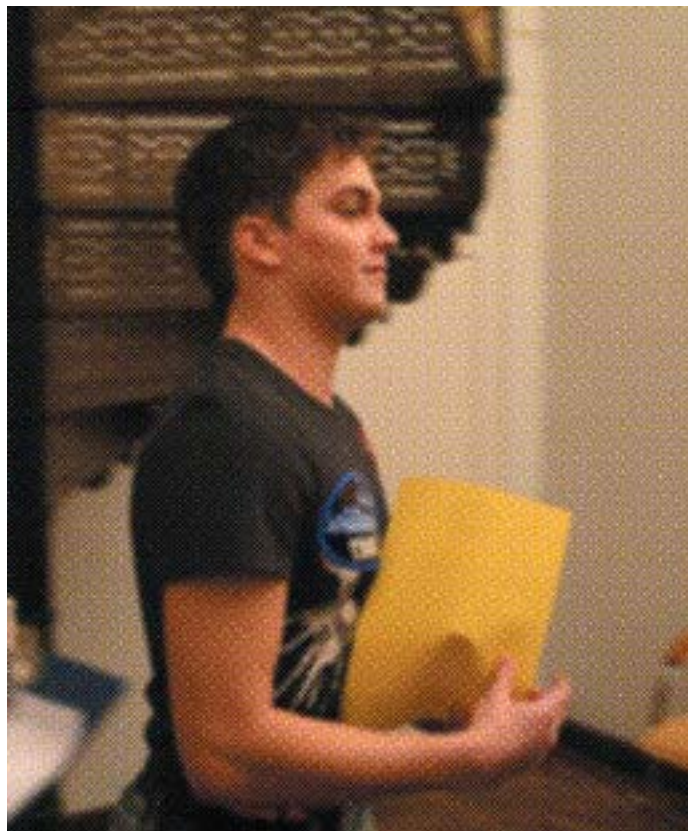
Maari: Ma arvasin, et ma olen närvis aga tegelikult ei olnud asi üldse nii hull. Kui ma sisse läksin ja tere ütlesin, siis kõik naeratasid ja närv kadus absoluutselt ära.

Toomas: Ma olin närvis aga ma teadsin, et kõik läheb hästi, ma arvasin ja lootsin seda.

Indrek: Eks ma üritasin marurahulik olla, aga natuke oli närv ikka sees ka.

Maari: Žürii arvates on 17- aastasel Maari Talvistil väga hea tugev hääl ning suurepärane tämber. Maarile endale meeldivadki staaridest just naised, kellel on tugev hääl.

Indrek: 17- aastane Indrek peab oma eeskujuks Robbie Williamsit, kelle lugu „Something beautiful“ ta ka Tallinna eelvoorus esitas.

MILLINE NÄGI VÄLJA SINU ESINEMINE JA MILLISED OLID ŽÜRII KOMMENTAARID?

Maari: Ma ei tea, kuidas see välja nägi, aga nad ütlesid, et mul on väga hea ja tugev hääl. Rannap ütles, et hea tämber on, et temalt on kindel jah, Purga ütles, et tema arust on mul ka hea hääl ja Raud ütles, et mis tal ikka muud öelda on, et ütleb ka jah. Tema poolt ei olnud täiesti kindel jah, sest tema arvates jäi mul see puudu, et ma oma olekuga lava ära oleks täitnud. Seda ma ei oleks suutnudki teha, sest igal pool olid kaamerad ja mul oli hirm natuke.

Toomas: Rannap ütles, et lahe, Purga ütles, et lahe ja Raud ütles ka, et lahe (naerab ise oma vastuse peale).

Indrek: Ma talusin väga palju kriitikat, just selles suhtes, et ma püüan olla keegi, kes ma ei ole. Aga ma üritan seda parandada

ja vaatab, mis edasi saab.

MILLINE OLI EMOTSIOON, KUI KOLLASE PABERI KÄTTE SAID?

Maari: See oli... päris hea. Algu- ses ma nagu ei saanudki aru, aga kui ma trepist alla läksin, siis kõik hakkasid karjuma ja plaksutama ja siis mulle jõudis ka kohale, et jee, ma sain edasi!

Toomas: Hea tunne oli, muidugi oli hea.

Indrek: Eks ikka hea tunne oli.

MIDA SOOVIKSID TEISTELE OSALEJATELE, KUI EELVOORUD VEEL KESTAKSID?

Maari: Ma arvan, et julget pealehakkamist, mis muud. Et juba eelžüriis anda endast kõik, sest kui Sa näed, et neile meeldib, siis kindlasti võib see ka saatežüriile meeldida. Ja kui Sa ikka annad rohkem, kui 100% endast, siis tuleb välja.

Toomas: Ma ei tea, ma sooviks seda okast kurku, et ma ise võidaksin.

Indrek: Olge see, kes te olete, ärge mängige võõrast.

KUI SAAKSID OMA ESINEMISES MIDAGI MUUTA, SIIS MIS SEE OLEKS?

Maari: Ma ei tea, ma võib-olla liigutaks ennast rohkem.

Toomas: Ma tahaksin hambaval- gendust.

Indrek: Ma ei muudaks mitte midagi.

MIS TEEB SINU ARVATES ÜHEST INIMESEST STAARI?

Maari: Suhtumine, ma arvan, eelkõige. Sest nagu näha on ol- nud igalt poolt, et lauluoskus ei olegi alati põhiline, et suhtumi- ne ikka loeb ka väga palju.

Toomas: Iseloom ja tehnika kokku, ma arvan.

Indrek: Sära inimese silmis ja enesekindlus kindlasti.

KAS SUL ON IIDOLEID, KEDA JÄRGID VÕI KELLE MOODI SA OLLA TAHAKSID?

Maari: Eestist on eeskujuks Kaire Vilgats, sest tal on tugev hääl ja ma hullult austan teda. Üldiselt meeldivad mulle naised, kellel on tugev hääl.

Toomas: Päris nii ma ei saa öel- da, et ma kellegi moodi tahan olla, aga ma tahaksin sama kaugele jõuda, nagu nemad. Indrek: Robbie Williams, ma arvan.

Palju õnne kõigile edasipääse- nutele! Veebruarikuust saavad kõik soovijad superstaariks pürgijate edasistel tegemistel silma peal hoida, sest „Eesti otsib superstaari“ jõuab just sel kuul TV3 ekraanile.

KAREL – KARDISÕIDUS KOHUTAVALT KIIRE

Kirjutas: Triinu Uprus

KAREL KOITLEPP (17) HAKKAS TEGELEMA KARDISPORDIGA VAID 4 AASTAT TAGASI, KUID HOOLIMATA HILISEST ALGUSEST ON POISS SAAVUTANUD NII MITMEIDKI TÄHELEPANU PÄLVIVAID AUHINDU. VÕIT BALTI MEISTRIVÕISTLUSTEL KLASSIS ROTAX JUNIOR NING PORTUGALIS TOIMUNUD EUROOPA MEISTRIVÕISTLUSTE NELJANDALT ETAPILT KOJU TOODUD 11NES KOHT ON VAID VÄHESTEST SAAVUTUSTEST, MILLENI KAREL JÕUDNUD ON. MAINITUD VÕISTLUSTEST VIIMANE OLI JUST SEE, MIS ANDIS EDASITÕUKE TULEVASELE EESTI MEISTRILE KARDIGA EDASI TEGELEDA, KUNA PORTUGALI LENDAS KAREL JUBA SIIS, KUI OLI SELLE ALAGA TEGELENUD VAID ÜHE AASTA.

"Noh, see on selline hea tunne, kui tead, et oled esimene, kes sõidab üle finišijoone" räägib ASG Racing tiimi all sõitev Karel.

Mitmetel võistlustelt korjatud auhindade seas on ka 2007 aasta esimese koha karikas, mis on isegi nimekam võit kui Eesti meistrivõistlustelt pälvitud esikoht. Ühes hooajas on 9 karikaetappi, millelt Karel sõitis välja nii märkimisväärselt head punktid, et sai selle alusel sõita mullu aasta novembris Dubaisse Maailma meistrivõistlustele. Rajal, mida püüdlilikult ehitati 2-3 kuud tal küll nii hästi ei läinud kui lootis, siiski aga samal ajal kui meie novembrikuus pori ja nigelaid ilmu vapralt talusime, nautis Karel eksootilise maa kultuuri ning sooja kliimat.

"Kuna seal oli umbes 30 kraadi sooja hakkas meil väga palav, ning võtsime särigid seljast, et mitte ära sulada. Kui hakkasime tribüüni peale minema, ei lastud meid üles, vaid saadeti alla tagasi, öeldi et mis te teete, pange särigid selga tagasi!" naerab Karel juhtunud meenutades ning lõikab hetk tagasi toodud pitsast ahne tüki.

Aga läheme päris algusesse. Kuidas see kõik algas? Kui Karel oli 13, ning selleks ajaks juba 5 aastat hokiga tegelenud, oli ema töökaaslastega lõbus väljasõit. Sõideti ka karti ning hetk, mil poiss käed roolile kinnitas ning esimene kord kartlikult gaasipedaali vajutas, jättis jälje igaveseks.

Suguvõsas oli Kareli onu sellega oma nooruspõlves tegelenud koguni 10 aastat, nii et päris tundmatusse vette hüppamisega tegemist ei olnud.

Kuna kardivõistlusi ei promota nii palju, kui teab mis teiste spordialade omi, siis on ka vaatajaskond suhteliselt väike - tavaliselt istuvad tribüünidel vaid perekonnaliikmed, sõbrad, võibolla ka paar tuttavat. "Vanemad toetavad jah väga palju, üldse suguvõsas kõik."

Aga õpetajad?

"Noh, üldjuhul nad ikka võistlustele lasevad minna. Ükskord pidin kiiresti raamatu "Faust" ära vastama, siis jooksin tunnist otse võistlustele" meenutab Karel helgeid mälestusi suvetööst ning trimpab selle peale ühe sõõmu Coca-Colat.

Seda, et kardisport pole mingi ohutu laua taga maletamine, ei tea keegi paremini kui Karel. Kuigi lihtsamaid luumurde on olnud omajagu, pole õnneks võidusõidud väga tõsiselt lõppenud.

"Ükskord nikastasin kaela päris valusalt ära. Esialgu polnud tundagi, aga kui kardi sisse ronisin ja sõitma hakkasin, läks kogu keha krampi ning välja tulles enam püsti ei seisnud." Kui ma selle jutu peale juba end üle kere judistan, lohutab mind karel: "Ei noh, see pole veel midagi. Üks mees kõnnib ringi terve eluaeg niiviisi et, ta kaela pööra-

ta ei saa. Kõik sellepärast, et ükskord pani kardiga veidi crashi".

Karditreeningus pole ka teatud kella-aegu, kus sõitjad saavad kokku ja hakkavad "trenni tegema", kõik on enda vastutusel, käid niipalju trennis kui ise tahad. "Ainult hommikuse trenni enne võistlusi peab kaasa tegema, muidu rajale ei saa," täiendab Karel.

Küsin siis eriti tobedalt: "kes on su õpetaja?" Selle peale Karel muigab. Õpetajaid kardisportis polegi. On hoopis mehhaanikud, kes tegelevad niiõelda tehnilise poolega. Kareli mehhaanikuks on isa. Selliseid suuremaid koolitusi neile polegi, õpivad asjade käigus ise.

Eestis pidavat neid tõeliselt häid mehhaanikuid olema vaid kahe käe sõrmedel üles lugeda. Tavaliselt otsitakse endised sõitjad üles, kes juba niiõelda "värki jagavad" ning neist saavadki sellised asjahed. Eks näis, mis tulevik toob aga kui poiss kunagi kiivri nurka peaks viskama, mõtleb arvatavasti ka selle peale, et minna kellegi karti putitama.

Mis puutub veel võitmisse, siis ega Karel ahne ei ole.

"Võidušampus jääb alati isale. Tänutäheks." ütleb Karel, naeratab, ning pistab viimase pitsatüki suhu.

AUTOKOOL

— MIKS?

Kirjutas: Marie Kukk

Mootorid ümbritsevad meid tänapäeval kõikjal – õhus, maal, vees, tehastes jne. Kõige levinumaks on ikkagi mootor neljal rattal – auto. 21. sajandit ilma selleta oleks raske ette kujutada, sest autol on väga suur osa meie elus olles praktiline, vajalik, kiire, alati olemas ning saadaval erinevates suurustes, värvides ja stiilides.

Samas võin julgelt arvata, et kõik meist on vähemalt korra (kuigi usun, et enamus saavad seda igapäevaselt kogeda) elus saanud tunda ühistranspordi „võlu“ ja jalakäimise valu, jäänud liiklusummikute ja ilmutamata trammi tõttu kooli või tööle hiljaks, seisnud 10-kraadises külmas ning 5minutit bussini tundub alati igavikuna, eriti, kui ta hilineda suvatseb (mis meie liikluses on ühistranspordile täiesti iseloomulik).

Mina isiklikult olen mugav inimene ja eelistan sooja külmale, hilinemisele täpsust ning seiklemisele lihtsat otseteed. Sellepärast otsustasingi enne 18. sünnipäeva endale load teha ja olla sõltumatu, iseseisev ning praktiline. Eelkõige aga pidin valima endale kümnete autokoolide seast selle õige.

Peale pikka otsimist ja mitmete koolide taustauuringut leidsin endale sobiva. Pärast registreerimist ja rahadega ühele poole saamist, mis oli üllatavalt lihtne, sest põhimõtteliselt mõtleb kool sinu eest kõik ära, suvatses mul ainult kindlaksmääratud kuupäeval kohale minna ning tähelepanelikult kuulata. Ja tõesti tähelepanelikult sest 3,5h üks kord nädalas (minu kursuse ühe õppetunni pikkus, aga see on igal koolil individuaalne ning ka mitme päeva peale nädalas ära jaotatud) pead kõik meelde jätma ning olema suuteline adekvaatselt kuulama, sest see pole iseenesest üldse nii kerge. Peale väsitavat koolipäeva kuulata loengut autoosadest ja vaadata ohtralt pilte ristmikest ning märkidest ja peale kõige selle on seletuste näitlikuks tegemiseks hulgaliselt tabeleid, jooniseid ja läbilõikeid masinatest ning masinaosadest. Loengu lõpuks võib ikka väga „ära kammida“. Vaatamata sellele oli õpetaja tasemel ja tegi kõik sõna otseses mõttes puust ja punaseks ette ning joonistas kõik joonised veelkord tahvlile, et midagi arusaamatuks ei jääks.

Kuid ei olnud üldse harv juhus, kui keegi suutmata kuulata, ebaviisakalt 3,5 surmava tunni jooksul oma sõbrannaga päevaseid juhtumeid arutasid, kes kellega käis ja kui täis keegi end mingil nädalavahetuse peol jõi. Hiljem said nad ka õpetajalt üsna terava ja iroonilise kommentaari oma jutuvadina kohta. Ahjaa, pealegi üldiselt ei soovitaks ka magama jääda, sest siis öeldakse sulle konkreetselt ja üheülbalselt, et kodus on padi ja voodi ka olemas.

Üllatav oli see, et kursusel oli nii noori kui vanemaid õpilasi, enamjaolt koosnes aga grupp 17-19 aastastest noortest ja

tüdrukuid oli rohkem, kui poisse.

Positiivne oli see, et õpetaja on mõistev, ta saab aru, et see pole just kõige põnevam ja mitte first on the list loeng noortele inimestele, aga vähemalt mõistvat või lugupidavat suhtumist oleks ikkagi ilus üles näidata. Kui ikka kohale oled tulnud ja selle eest kõva raha maksnud siis on see ainult Sinu kaotus, kui eksamitel läbi kukud. Ainus, kes ikkagi õpib oled Sina ja kodust tööd pead tegema samuti kõvasti. Kui kõik need loengu üle on elatud tuleb läbida ka pikki tunde kestev esmaabikursus, mis pole sugugi keeruline.

Esimene sõidutund on alati see kõige hirmsam! Eriti neil, kel pole praktiliselt üldse mingeid kogemusi autodega olnud. Igasuguseid kentsakaid asju juhtub esimesel tunnil, näiteks suutsin ise vähemalt 3x auto välja suretada ja vastu äärekivi sõita. Selle peale öeldi, et see on esimese korra kohta isegi normaalne tulemus. Igatahes õnnetusi juhtub ning kõik tuleb harjutamisega sest see pidavat ju meistriks tegema. Mida aeg edasi, seda paremini hakkab minema ja mitte keegi ei jää sõiduuskusteta.

Tavaline on see, et kardetakse tun-di minna, kui ei ole mitte kunagi roolis

istunudki, levinud on üldarvamus, et peab teadma, kus on gaas, sidur, pidur. Tegelikult pole sellest üldse hullu, kui ei teagi, sest kellele üllatuseks, kellele mitte – autokool just selleks ongi, et selliseid asju õppida!

Auto loob tegelikult meile enneole-matult palju võimalusi ning võib öelda, et see kuulub ühe alati õigel ajal kohal olla tahtva ja kultuurse inimese üldhariduse hulka. Kuna see muutub aina tavalise-maks ning üha nooremad tahavad endale lube teha, muutub ka meie liikluskultuur värvikirevamaks ja mitmekülgsemaks. Kuid kahjuks mitte alati positiivses mõttes. Väga

palju tehakse autoõnnetusi ning rikutakse seadusi. Panen kõikidele südamele: palun ärge kippuge tänavatele sõitma enne, kui olete endas ja oma sõidukogemustes 100% kindel ning veendunud, et ei põhjusta liiklusohtlikke olukordi. Usun, et kui valite autokooli siis valite sealhulgas ka ohutu liiklemise kasuks.

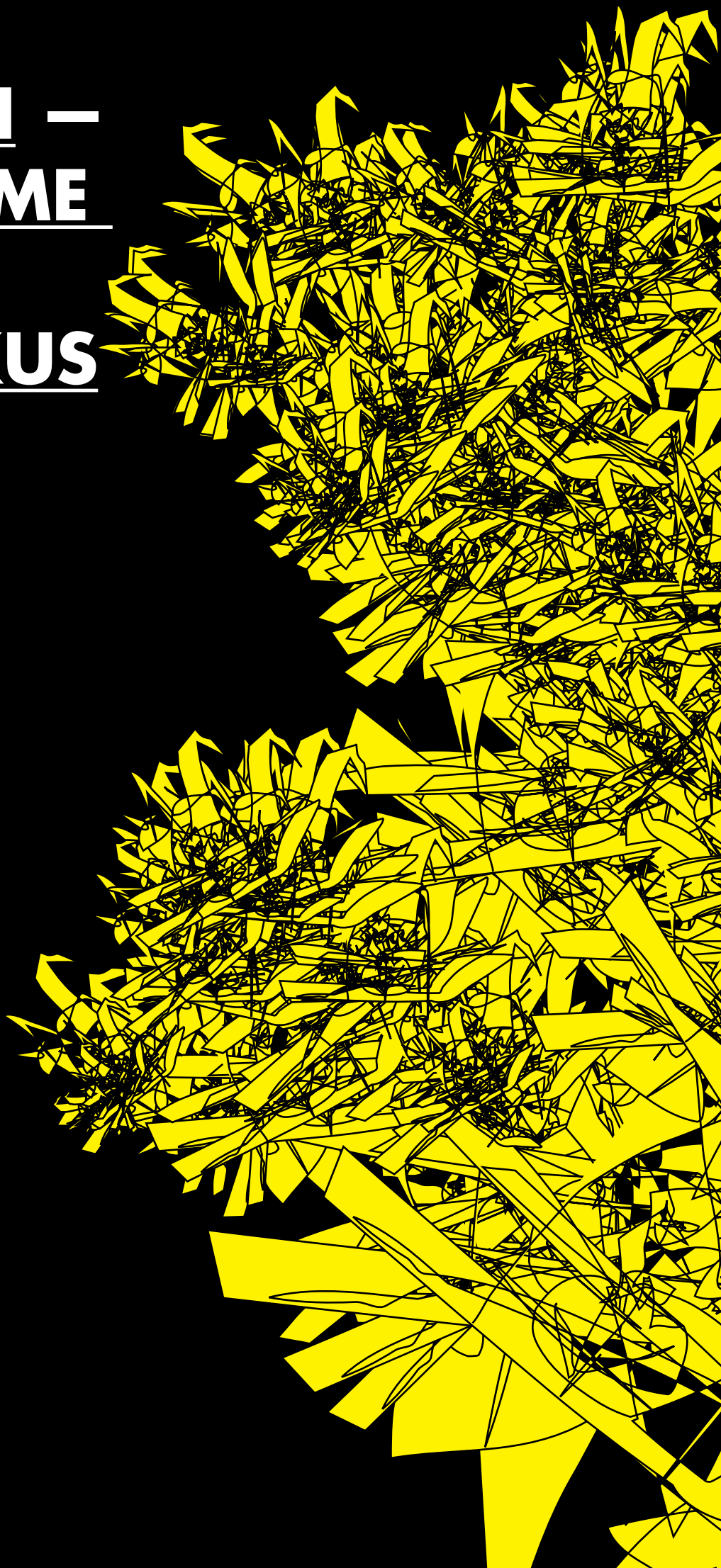
Kallist hinda ei maksa mitte au-tokool vaid hoolimatuse tagajärjel tehtud avarii, mis maksab kümneid tuhandeid kroone rohkem ning vahel kahjuks ka inim-elu- kaotus, mis on hindamatu. Mtle enne, kui roolid.

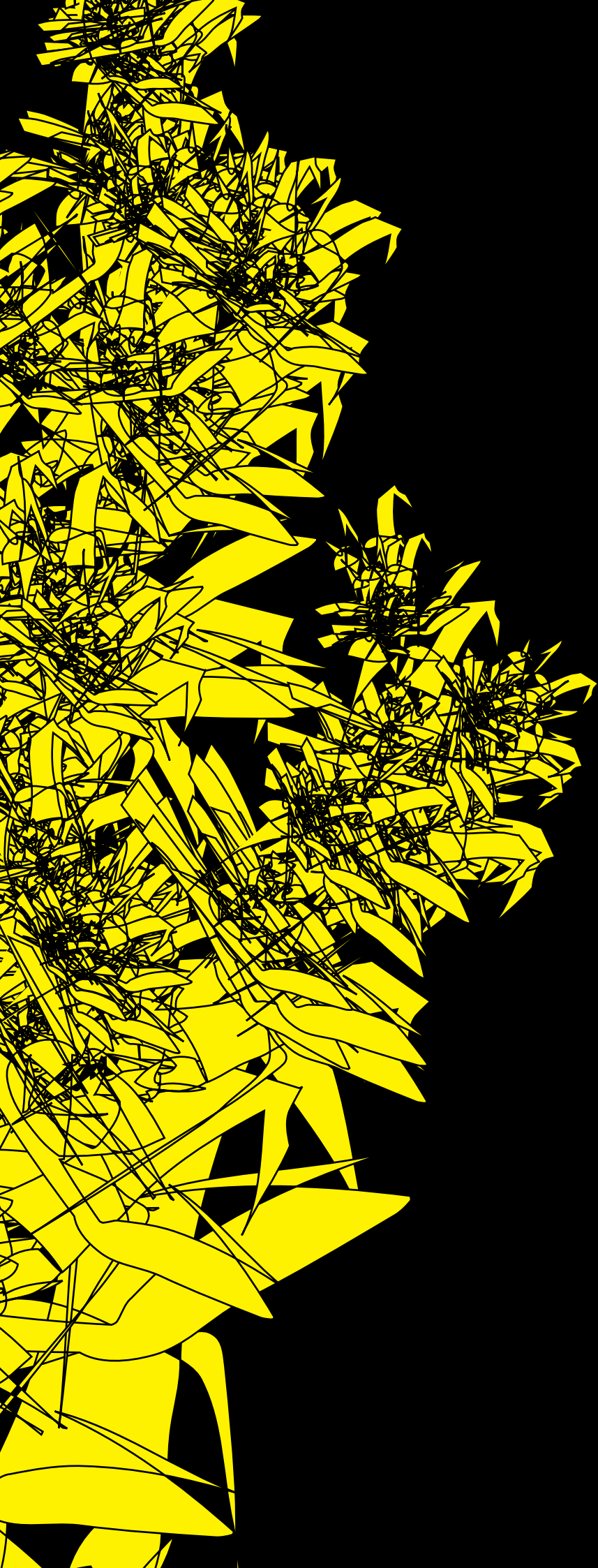

ADDISON — ILUSA NIME KARM TEGELIKKUS

Kirjutas: Kaidi Tahula

SUURBRITANNIAS ELAV KÜMNEAASTANE TÜDRUK PÕEB HARULDAST TÕVE, MILLE TÕTTU TA KEHA EI TOODA ADRENALIINI. ARSTID ON KINNITANUD, ET ARVATAVASTI OOTAB TÜDRUKUKEST SURM, KUI TA PEAKS SATTUMA FÜÜSILISSE VÕI VAIMSESSE STRESSI MINGILGI MÄÄRAL. HAIGUS ON SUHTELISELT HARV, ESINEDES SAGEDUSEGA 4:100 000. SOOLISI EGA EALISI ERINEVUSI EI OLE. KAHJUKS KA VANUSELISI. ADDISONI TÕBI ON KÕIGE SAGEDAMINI TINGITUD AUTOIMMUUNSEST PROTSESIST. SEE ON PÕHIMÕTTELISELT ORGANISMI KAITSESÜSTEEMI ÜLES ÜTLEMINE SELLEL MÄÄRAL, ET KEHA EI TUNNE ENAM OMA ORGANEID ÄRA JA HAKKAB NENDE VASTU VÕITLEMA, KUI VÕORKEHADE VASTU. KUI HAIGUSE SÜMPTOMI PÕHJUSED ON NEERUPEALISTES, NIMETATAKSE SEDA HAIGUST ADDISONI TÕVEKS. NEERUPEALISTE PUUDULIKKUSE PUHUL EI TOODA NEERUPEALISED PIISAVALT NEERUPEALISTE HORMOONE. ADDISONI KRIIS, MIS VÕIB LÕPPEDA SURMAGA, VÕIB TEKKIDA LIIGSELT KEHALE STRESSI TEKITADES EHK SEDA KOORMATES NING PÕHJUSTADA KOOMAT.

TEKKEPÕHJUSED

Addisoni tõve puhul tekivad ilmingud siis, kui 90% neerupealistest on kahjustatud.

Neerupealisi võivad kahjustada 80%-l juhtudest autoimmuunprotsessid (organismis tekivad neerupealisi ründavad autoantikehad ehk vastuained), 20%-l juhtudest tuberkuloos ning harvadel juhtudel mõnes teises organis paikneva pahaloomulise kasvaja siirded ehk metastaasid neerupealistes.

Ägedat neerupealiste puudulikkust võib põhjustada neerupealiste kirurgiline eemaldamine, neerupealiste infarkt.

Väljendunud neerupealiste puudulikkuse puhul esineb nõrkus ja kiire väsimine, naha ja limaskestade pigmentatsioon ehk pruunistumine, kaalulangus ja veepuudus organismis, madal vererõhk, iiveldus, oksendamine, kõhuvalud, kõhulahtisus, kõhukinnisus, naistel karvakasvu vähenemine kehal.

DIAGNOOSIMINE

— adrenokortikotroopse hormooni määramine veres - Addisoni tõve puhul on neerupealseid stimuleeriva hormooni väärtus normist oluliselt kõrgem, sekundaarse puudulikkuse puhul aga normi alumisel piiril või madal.

— adrenokortikotroopse hormooni test - hormoon kortisooli taseme mõõtmine veres enne ja pärast adrenokortikotroopse hormooni manustamist.

— neerupealiste vastu suunatud autoantikehade otsimine verest

— ultraheli, röntgenülesvõte, kompuuteruuring kõhukoopast.

MIS ON NEERUPEALISED?

Neerupealised on kaksiknäärmed ja need paiknevad kummagi neeru üleval. Kõigi neerupealiste kooses toodetavate hormoonide süntees allub ajuripatsile kesknärvisüsteemsi, ehk peaajus. Neerupealiste peamises kihis toodetakse, kortisooli, aldosterooni ning sünteesitakse adrenaliini. Kortisool osaleb süsivesikute ja valkude ainevahetuses ning aitab kehal stressi ning haigustega võidelda. Aldosteroon tagab elektrolüütide ja vee õige tasakaalu organismis. Adrenaliin kiirendab südametegevust, ahendab veresooni ja tõstab vererõhku – hoiab vere liikuvana koos südamega. Neerupealiste puudulikkuse ravi seisneb puuduvate hormoonide asendamises. Addisoni tõve puhul tuleb asendada nii kortisooli kui aldosterooni. Arvestama peab loomuliku hormoonide tootmise rütmi, manustades 2/3 doosi hommikul ja 1/3 õhtul (keha toodab puhkeseisundis rohkem hormone).

Igasuguse koormuse ja stressi puhul (operatsioonid, infektsioonhaigused, emotsionaalne stress, ületöötamine, intensiivne kehaline treening) tuleb kortisooni päevast doosi tõsta sõltuvalt situatsioonist 2-5 korda! Selline ravi on tavaliselt eluaegne, seega on oluline regulaarne ja adekvaatne tablettide võtmine.

Tagasiside — mustleht@opilasleht.ee

JÄRJEJUTT – MÄLESTUSED TULEVIKUST

Kirjutas: Kaidi Tahula

Kui mul oleks võimalik aega tagasi pöörata ja muuta kõik, mis minevikus oli, siis ma ei puutuks iialgi mälestust temast, sest see annab ka kõige külmemal päeval sooja ja jõudu kõndida õhukesel jääl.

Ta oli alati soe ja õnnelik. Tema silmad särasid ja keha oli vajunud kas siis mugavalt toolisügavustesse või toestas ta, mind oodates, majanurgale. Tavaliselt, kui ma saabusin, ta kas just süütas järjekordset sigaretti või hakkas lõpule jõudma eelmisega. Kolm asja, mis mulle teda meenutavad, ongi vist naerune ilme, mugavus ja suitsuving.

Ka kohad, kuhu ta mind viis, polnud tavalised üles puhutud kõrgklassi steriliseeritud pärastlõunabaarid ja -kohvikud. Neis paikades, kus meie laisalt puhkepäevi veetsime, oli hing õhus. Sealne teenindus oli vana-emalikult sõbralik ja meid ümbritsesid kunstnikud, kirjanikud ja paljud teised kultuuritegelastest boheemlased. Ajaviitesaalid oli alati kütmislõhna tunda – ka see meenutab mulle teda...

Võisime tundide kaupa istuda ja rääkida ning mitte tunda väsimust. Alati naerda, mitte kunagi nutta. Nii mäletan mina teda...

Värvilised lehed puude all olid hakanud pruunikat ilmet võtma. Ka tuul oli külmemaks tõmmanud ning eelmine nädal sadas maha esimene lumi, mis küll päikesemängus kaotas ning sulas jääkaanega lompideks. Õhus oli tunda kütumise hõngu nüüd juba iga hommik ja õhtu. Ning päevad olid muutunud

lühemaks ja inimesed mornimaks. Ainult üks tütarlaps säras nagu soe kevadpäike. Keerutas ennast koduses soojas õhus peegli ees ning sättis viimaseid sitse-satse, enne kui suundus talvekülma. Ta oli noor 19-aastane neiu, kes oli alati elanud vanemate kaitse all. Nüüd oli ta aga esimest korda üksi, et alustada oma elu.. Tal olid pikad blondid juuksed, sinised silmad ja pikkust keskmise mõõtu.

„Jälle hilinen, emaga ei juhtunud seda kunagi!“ mõtlesin kiiresti juukseid veel viimast korda harjaga läbistades ning viimast korda oma valget kleiti siludes ja mantlit selga vinnates. Ma teadsin, et tal küll ei ole midagi ootamise vastu, aga ma ei oleks tahtnud nii.

Uksest välja astudes meenus mulle, et ka sall vajab kaela ümber panemist. Oli varatalv ja kuigi veel lund polnud märkimisväärselt, oli üpriski külm ning see nõudis soojade riiete kandmist, et mitte veeta nohuseid ja kõhaseid talverõõmupäevi.

„Kurat küll! Nagu heina-kuhjas elamine, KÕIK kaob ära!“ käratasin ja viskasin pooled kotid ja kodinad kapilt maha, kuni jõudsin aluseni ja avastasin sealt oma otsitud aarde. „Oli ka aeg!“

Haarates oma võtmed, jooksin ma kiiruga uksest välja

Trepist alla kihutades ja maja hoovi jõudes märkasin ma, et ilm polnud just kõige meeldivam. Taevas ujusid kokku kurjakuulutavad hallid pilvevaibad, kattes ka viimase sinise laigu. Ning puude alla olid

Foto: Sander Ots

kuhjatud pruunikollasekirjud hunnikud kõduga, seetõttu tundus ümbruskond kuidagi ebameeldivalt ja tavatult hall. Õhus oli vihmakuulutust tunda, ka kajakad lendlesid taevalaotuse all ja kisasid kurjalt.

Mööda teed alla tormates nägin ma kaugelt juba tema kaju tumendamas. Jällegi seisis ta näoga bussipeatuse poole ja süütas sigaretti ebaõnnestunult. Täna, nagu alati, oli ta rietatud üleni tumedalt – musta värvi mantel, hooletult ümber kaela visatud hall sall ning tume triiksärk mustade pükste peal asetsemas. Ka tema tumedaid alatasa sassis juuksesalke ei

paistnud tänane ilm eriti segavat. Tundus nagu vaataks ta tumedad silmad nukralt kaugusesse, kuigi tema tavaline morn olek oli hoopis kuidagi rusuvalt rõõmsamaga asendunud.

Jõudes temani sõnasin kahetseval häälel: „Tere! Anna mulle andeks, et hilinesin“

„Sellest pole midagi, mul oligi vaja natukene mõelda.“ kostis ta tasasel häälel.

„Me peame rääkima. On midagi, mida sa peaksid minust teadma.“ Ta vaatas veelkord kaugusesse ja ma ei teadnud, kas ma peaksin naerma või kuulama vaikides. See polnud temalik.

„Ma kuulan.“ ütlesin tasa-kesi, kuid piisavalt valjult, et ta seda kuuleks.

„Ei, mitte siin. Lähme kuhugi“

Sellel samal hetkel peatus meie ees autobuss ja me trügisime täistuubitud sõidukisse. Terve tee ei lausunud kumbki meist sõnagi. Võib-olla tema sügavuse ja „ära oleku“ tõttu. Kuid ehk oli selles süüdi hoopis fakt, et me mõlemad pidime nägema kurja vaeva, et mitte kukkuda (tegelikult ma usun, et me oleks püsinud ka kinnihoidmata püsti, kuna rahvas oli sedavõrd tihedalt asetsemas).

Linna jõudes peatus sõiduk

mõni tänavavahe meie lemmik-kohest eemal.

Kuid maha astudes hakkas Karl vastassuunda sammuma

„Tule, ma tahan sind viia täna ühte minu esimesse mälestusse“

Vaatasin teda natuke kahtlustavalt, kuid järgnesin pikemalt mõtlemata.

Alguses sammusime me mööda peatänavat, kuid siis pööras ta ühte peaaegu, et nähtamatusse kõrvaltänavasse. Seal oli pime ja märg. Ma tundsin midagi jala all krabisemas. Heites pilgu asfaldile, avastasin ma, et kogu tänav on ketud peaaegu ühtlaselt mingisuguse

paberimoodi asjandusega.

„Ma ei taha siin olla. Kuhu ta mind küll viib? Mis toimub temaga? Kes ta on? Ta pole see mees, keda ma alles eile hüvastijätuks embasin.“

Tema tõsidus ja kaugus hirmutas mind natukene. Korra või paarkümmend käis mu peast läbi mõte keerata kannapealt ringi ja minema joosta. Tagasi koju minna ja mitte järgneda selle võõra sammudele.

Kuid mu mõtted ei jõudnudki tegudeni, sest sellel samal hetkel, kui ma olin kogunud piisavalt otsustusvõimet ja julgust, et öelda, sellele täna nii võõrale mehele, seda, peatus ta.

Ta pööras ennast näoga minu poole:

„Anna oma käsi, palun.“

Ma köhklesin ning vaatasin talle küsivalt ning kabuhirmus otsa.

„Ma...“ kogelesin, kuid enne, kui ma sain lause sinna otsa moodustatud, peatas ta mind oma sõnadega: „Anna mulle oma käsi, palun. Ma ei tee sulle liiga. Anna. Meil pole palju aega jäänud“

Kõheldes hetke ulatasin tema pihku oma külma käe. Tema pihud olid soojad ja täitsid mind õnnetundega. Ning tollel samal hetkel kadus tänav meie ümbert.

AJAKIRI „TARKADE KLUBI“

Mõni aeg tagasi reklaamiti Interneti vahendusel uut populaarteaduslikku ajakirja „Tarkade klubi“. Esimestele nobedatele lubati number tasuta koju saata. Paarikuuse hilinemisega potsataski ajakiri postkasti.

See kes loodab, et tegemist on järjekordse seltskonnalehega, mis vahendab Britney Spears' i pöörasusi, peab pettuma. Ajakiri on neile, kellele meeldib esitada arukaid küsimusi füüsika, keemia, teaduse ja muude valdkondade kohta. Kuid see pole veel kõik. Boonusena sisaldab ajakiri dokumentaalfilmi dinosaurustest.

Paberi ruum on maksimaalselt ära kasutatud- leheküljed on täidetud kõitvate artiklite, illustreerivate piltide ja faktidega. Paraku paneb taoline materjali üleküllus lugejaid valima, sest kogu teksti ilmselt läbi lugeda ei viitsita.

Silmaringi laiendamiseks sobib see ajakiri ideaalselt. Põnevaid rubriike on päris mitmeid. Näiteks küsimuste-vastuste rubriigis saavad lugejad esitada huvitavaid küsimusi, millele vastavad eksperdid, samuti saab ammendavaid vastuseid ajalo-, radari- ja teistest rubriikidest.

Ajakiri on mõeldud laiemale lugejaskonnale alustades koolijärgsetest ning lõpetades vanaduspõlve nautivate senioritega. Üldiselt arutleb üllitis selle üle, kuidas meid ümbritsev maailm töötab. Artikleid kirjutavad oma ala profid. Esimene number oli paljutootav, eks näis, mida toob tulevik.

Triinu Veidner

REQUIEM FOR A DREAM

Darren Aronofsky film räägib Harry Goldfarbist (Jared Leto), kes elab rutiinset elu ärandades oma emalt Saralt (Ellen Burstyn) pidevalt televiisori, viies selle pandimajja ning saades raha. Viimase tegevusega lõpeb mõn ja võib alata tõus, lausa pilvedesse. Vanaproua aga ei suuda oma "ametlikku armukest" pandimajja jätta ning ostab vana kastikese koguaeg tagasi, et saaks nautida oma lemmiksaadet, seltsiks maitsvad kompvekid. Kuigi see jant on kestnud juba aastaid, ei ole mammil aimugi, et ta poeg on narkootikumide küüsi langenud, viimane aga loodab, et küll õnn kord naeratab talle ja tema tüdrukule Marionile (Jennifer Connelly) ning nad ei pea rasket tööd tegema. Tulebki Harry' ning tema sõbral Ty' l (Marlon Wayans) äriidee hakata laiemalt müüma igasuguseid "aineid" oma kodulinnas. Samal ajal, kui Harry, Ty ning Marion katsuvad nüüd juba päris lähedale jõudnud rahapada, helistatakse pr Goldfarbile tema lemmiksaatest ning teda kutsutakse esinema suure publiku ette. Vanamemm ei suuda oma õnne uskuda ning avastades et tema lemmikkleit ei kipu liigsete kilode tõttu selga mahtuma otsustab pärast piinavat dieeti arsti juurde minna. Saabki vajalikud tabletid ning kõhnumine võib alata. See, et proua üleliigne hammaste krigistamine ning energia võivad seotud olla narkootikumidega, märkab ainult oma la ekspert Harry.

Õnnega, mis oli enne nii lähedal, ei osanud noored ümber käia ning küllusest saab kiiresti võlg ja nälg. Marion leiab ainukese lahenduse mehelt, kellel väidetavalt on palju "kraami". Asjas on aga peidus konks - ta ei müü seda kraami vaid annab ära teiste "asjade" eest.

Film räägib sõltlastest ning kuigi näiteid on vaid paar, maalib teos selgest pildi sellest, kui tõsiselt kõik võib kiskuda. Nõrganärvilistele pole soovitatav seda filmi silmad punnis jälgida, käed peavad olema valmis silmi iga hetk katma. Narkootikumid purustavad elu, armastuse ning sõprussidemed, teevad targad inimesed lolliks, ning tugevad nõrgaks.

Arvan, et film on õpetlik kõigile, ning jätab suu ripakile kohe päris tükiks ajaks. See võib olla kohati šokeeriv aga midagi, mis siin elus juhtunud ei ole, pole filmi niisama hirmutamiseks pandud. Eriti suure aplausi ning kniksu teeks filmi muusika autoritele ning kaamerameestele, nende töö on super lihtsalt. Vaadake ja te nõustuste.

THE HOLIDAY

Iris (Kate Winslet) on lootusetult armunud oma ekspoissi Jasperisse, kes teda aastaid tagasi pettis. Suheldes mehega ikka edasi, juba kolmandat aastat, ei suuda noor inglanna teda kuidagi peast välja visata ning loodab salaja siiski, et mees teda vastu armastab. Kuigi nad suhtlevad edasi, räägivad tunde telefonis ning aeg-ajalt saavad kokku, "unustab" Jasper Irisele mainida, et ta kavatses kihluda. Kui viimane selle kontori jõulupeol kõigi teistega koos teada saab, langeb ta sügavasse masendusse.

Amdand Woods (Cameron Diaz) on rikas, iseseisev ning tugev naine, kes on saavutanud karjääri tänu raskele tööle ning enesekindlusele. Kõik selle pöörab aga pea peale tema truudusetu mees ning pärast seda, kui ta on oma luksuskorterist välja visatud, otsustab naine sõita puhkusele. Ta näeb Internetis soodat võimalust vahetada kellegagi elamine paariks nädalaks ning leiab õdusa maja Londoni lähedal, mis kuulub Irisele. Naised leiavad, et just sel hetkel kulub puhkus neile mõlemale ära ning juba järgmisel päeval lendab ameeriklanna Amanda Surrey'sse, ning Iris omakorda Los Angelesi.

Iris hakkab ennast Ameerikas kohe koduselt tundma, kuid Amanda tunneb et, on teinud vea ning tahab kohe järgmisel päeval tagasi sõita. Kui aga Irise purupurjus vend Graham (Jude Law), teadmata oma õe puhkuseleminekust, Amanda ajutiselt kodusse satub, muudab naine meelt. Lõõb lõkkele armuleek, mille lõpust on mõlemad osapooled teadlikud - see kustub, kui Amanda peab tagasi osariikidesse sõitma.

Samal ajal kui Graham naudib uustulnuka seltskonda, leiab ta õde endale kaks sõpra- Milesi (Jack Black) ning ligi 90-aastase Arthuri (Eli Wallach), kes panevad teda tundma jälle inimväärseks. Avastades Miles'iga, et armastuses on neil ühtemoodi lootusetud olukorrad, kasvab nende sõprus iga päevaga. Kas aga sõprusest saab veel midagi enam tulla, kui vanad armid ei parane eriti kergesti?

Romantiline komöödia, mis sobib kõigile. Seda filmi kirjeldaks kõige paremini sõna "armas", see võib olla küll lame, aga paremat sõna, mis kirjeldaks seda filmi paari silbiga, on raske leida. Küll aga on filmi mõte selge: iga südamevalu on üleelata, on vaja vaid õigeid inimesi, kes ulatavad sulle oma abistava käe. Sobib vaadata nii suure seltskonnaga, kui ka üksi. Film on nomineeritud neljale auhinnale, millest ühe see ka võitis - Teen Choice 2007.

ÜKSTEIST MINUTIT

Elas kord prostituut, kelle nimi oli Maria. Nagu kõik prostitutsioonid, oli ka tema sündides neitsi ja süütu ning unistas neiuõlves kohtumisest oma elu mehega (rikas, ilus, haritud), abielust (pruudikleit), kahest lapsest (kes suureks saades kuulsaks saavad) ja elust ilusas majas (vaatega merele).

Täpselt nii algab pealkirjalt suhteliselt midagi ütlev, aga sisult väga intrigeeriv raamat - "Üksteist minutit" Paulo Coelhol. Lugu põhineb tõestisündinud lool, tüdrukust, kes pettus armastuses üsna varakult, kellel olid omad unistused ning kes läks lõpuks Euroopasse raha ja kuulsust taga ajama, ent, kellest sai prostituut. Ta ei sattunud Euroopasse juhuslikult, teda meelitati sinna, teda meelitati moelavadele, aga läks veidi teisiti.

Tõepoolest, enne raamatu lugemist olid ka minul mõned eelarvamused prostitutsioonist kui tööst ja meestest, kes naise kõrvalt tüdrukutega meelt lahutavad, aga teema sügavustesse kaevumisel mõistsin peagi, et kõik pole nii, nagu meile paistab. Nimelt õnn ei peitu rahas ja materiaalses rikkuses, ka mitte selles, kui sul naine ja laps kodus on, vaid eneseleidmises, naudingus ja rahulolu leidmises.

Põhimõtteliselt oleme me kõik prostitutsioonid. Sisuliselt müüvad kõik oma aega, nagu lõbutüdrukud seda teevad. Teha seda, mida ei taha teha, nagu enamik. Taluda väljakannatamatuid inimesi, anda oma hinnaline keha ja hinnaline hing tuleviku nimel, mida kunagi ei tule, nagu me kõik. Viidates M. Sade tsitaadile "Me tunneme üksteist ainult siis, kui iseenda piirid ära katsume", siis selleks, et teisi alandada, tuleb ise olla alandatud - selle alla kuuluvad sadistlikud seksmängud, millest võib leida lohutust ja naudingut.

Kui küsida, mida tähendas üksteist minutit, siis sellele on väga lihtne vastata - üks prostituut broneeriti kliendi poolt ära umbes 45-ks minutiks, millest riidesid lahtivõtmiseks ja riidesse paneku ja kõige muu vahele mahtus 11 minutit jalad harki hoidmiseks. Väga lihtne. Üheteistkümne minutiga teenida 350 franki, kolm korda päeva jooksul - vedamise korral tunda naudingut, mida enamikel juhtudel pidi siiski teesklima, kuna mehe instinktiivne ego on väga tundlik selles osas, ning teenida aasta jooksul piisav summa, et oma talu osta, oma unistused täita.

Vihmavibu

JÄÄR

(21 märts – 20 aprill)
Jääradel töötab tulla

suurepärase kuu. Oled pidevalt heas tujus ning valmis uuteks põnevateks seiklusteks. Samuti ei lase Jäärad sel kuul oma mõnusat olemist kellegi rikkuda. Need, kellel parajasti suhe käsil, peaksid oma partnerile pisut hingamisruumi andma, vabad Jäärad aga peaksid alustama Selle Õige otsinguid, sest just nüüd on neil hea võimalus leida omale elu armastus. Ainus, mis Jäärasid veebruaris häirida võib, on hajameelsus.

LÕVI

(23 juuli – 22 august)

Kuna ilmad ei ole just kõige paremad, võivad Lõvid veebruarikuus kergelt masendusse langeda. Siinkohal tulekski leida pisut aega enese jaoks- massaaž, šoppamine ja üldse enese hellitamine kulub marjaks ära ja on parim ravi talvemasenduse vastu. Sel kuul tahavad Lõvid oma partneritelt, vanematelt ja sõpradelt eriliselt palju tähelepanu saada. Kuna aga kevad on tulemas, hakkavad ka kõige tagasihoidlikumad Lõvid oma lakka sättima, sest kevad on ju armumise ja armastuse ning uute suhete loomise aeg!

AMBUR

(23 november – 21 detsember)

Tähtede seis näitab Amburitele sel kuul pereasjadele keskendumist. Kallale võivad kippuda kõikisugu viirused, millest hoidumiseks ja millest paranemiseks tuleks ohtralt ravimteesid tarbida. Sõbrad võivad sel kuul Ambureid ninapidi püüda vedada (olguigi, et tegemist on sõbrakuuga), kuid kiire taibuga Amburid saavad asjast õnneks enne aru, kui on liiga hilja. Hea aeg armuasjades. Sel kuul kipud kohtama ka inimesi, keda ammu näinud ei ole ja kellega kohtumist teadlikult vältinud oled.

SÕNN

(21 aprill – 20 mai)

Sõnnid peaksid sel kuul oma väljaminekutel silma peal hoidma, sest algamas on suur raharaiskamise tuhin. Mõttetuid ostusid tasuks vältida, seda just eriti naissoost Sõnnide puhul. Peagi algab Sõnnidel periood, kus neid tunnustatakse tehtud töö ja vaeva eest ning neile tasutakse vääriliselt. Tänu sellele võiva Sõnnid rahul olla ning südamerahuga omale väikese puhkuse lubada. Siiski tasuks puhkuse ajal liikluses ettevaatlik olla, sest õnnetus ei hüüa tules!

NEITSI

(23 august – 22 september)

Veebruaris peaksid Neitsid aega pisut maha võtma. Kuigi võib tunduda, et inimesed ei saa ilma Sinuta hakkama, ei ole see nii- ühe päeva kannatavad nad ära küll! Vältida tuleks ületöötamist, sest see põhjustab stressi ja teadagi põhjustab stress omakorda kortse. Võib ette tulla hetki, kus Neitsid tahaksid olla kellegi teise nahas, kuid see läheb peagi üle. Võta omale üks vaba päev ja tee midagi sellist, mida Sa pole juba ammu või mis veel parem- mitte kunagi, teinud. See aitab!

KALJUKITS

(22 detsember – 20 jaanuar)

Sel kuul on Kaljukitsed vägagi otsekohesed ning hiilgavad oma intelligentsusega. Ennastki paneb imestama see, kuidas suudad mõnest endale keerulisest olukorrast täiseti puhta nahaga pääseda. See omakorda paneb Sind arvama, et omad mingisuguseid võimeid. Ära igaks juhuks aga liiga palju looda - küll see üle läheb. Kaljukitsed kipuvad vana rasva peal liugu laskma ning seetõttu on neil raske uue aastaga ning uute väljakutsete ja kohustustega harjuda.

KAKSIKUD

(21 mai – 21 juuni)

Mitte miski ei ole Kaksikute Veebruaris peaksid kõik Kaksikute tähemärgi all sündinud silma peal hoidma oma pidutsemisharjumustel, kuna need võivad varsti hakata segama nii tööd, kooli kui ka eraelu ja valusasti kätte maksta. Sel kuul on Kaksikud seltskonnaelu hinged ning nendega tahavad suhelda ka inimesed, kes Kaksikutele enne ülevalt alla on vaadanud. Tööalasel tasub ettevaatlik olla, sest oma vaevaga tehtud tööd teistega jagades, võid tänust ja kuulsusest ise ilma jääda.

KAALUD

(23 september – 23 oktoober)

Kadedus on veebruarikuus Kaalusid iseloomustavaks märksõnaks. Kadestatakse kas sõbranna poissi või uut kingapaari, samuti ka suvaliste inimeste aksessuaare. Tihti leiad end mõtlemast :“Miks MINUL seda ei ole?”. Oota, küll ka Sinu aeg tuleb. Õnneks möödub see periood kiiresti, sest Kaalud on teatavasti väga eneseteadlikud ja realistlikud. Oma kallimat tuleks õppida ohjeldama ning vajadusel talle ka paar kõva sõna öelda.

VEEVALAJA

(21 jaanuar – 18 veebruar)

Selle kuu alguses kummitab Veevalajaid keegi minevikust. Keegi, keda Sa tahaksid unustada, kuid millegipärast ei saa. Püüa sellega elada ja endale selgeks teha, mis rolli ta Sinu elus mängib. Samuti peaksid Veevalajad tuttavate vastu viisakad olema, sest iial ei tea, millal abikätt vaja läheb. Samas tuleks aga ka ettevaatlik olla, sest kõik tuttavad ei ole Sinu sõbrad. Püüa vältida mõttetusi. Hea aeg ausal teel rahateenimiseks.

VÄHK

(22 juuni – 22 juuli)

Sel kuul tasuks kindlasti vastata kõikidele telefonikõnedele ja meilidele, kuna tähed näitavad, et Vähkidele võidakse teha ettepanekuid, millest on raske keelduda ning mis ainult kasuks tulevad. Meesoost Vähid võivad kippuda armukadedaks muutuma, isegi põhjusega. Tublid ja töökad Vähid saavad veebruarikuus tunnustatud ning laisad hakkavad allakäigutreppi mööda minema. Autot juhtivatel Vähkidel tuleks olla ettevaatlik, sest teel on must jää!

SKORPION

(24 oktoober – 22 november)

Veebruarikuus kalduvad Skorpionid olema vägagi tujukad. Kui kallim saabub sõbrapäevakingitusega mõne tunni hiljem, kui Sina seda planeerisid (mitte, et te midagi kokku oleksite leppinud), ajab see Sind vägagi marru. Seda siiski ilmaasjata. Püüa end kontrollida ja rahulikuks jääda. Veebruar on hea kuu mõne uue projekti alustamiseks ning kui Sa tõesti endast selle õnnestumiseks kõik annad, saabab seda ka suur edu. Halb aeg tehnikaga tegelemiseks.

KALAD

(19 veebruar – 20 märts)

Kalad on sel kuul kogu aeg eriti heas meeleolus ning see võib neid ümbritsevad inimesed kohati nukraks teha. Kuna Kalad vajavad pidevalt vaheldust, võib sel kuul vahelduseks olla uus töö- või elukoht, ent ka uus partner. Veebruarikuus keelduvad Kalad saatusesse uskumast ning tahavad seda ise määrata. Kodusistujad tüübid hakkavad rohkem väljas käima ning vastupidi. Pea aga meeles, et kõik pole kuld, mis hiilgab ning kaalu ikka pikalt ja põhjalikult enne, kui mõne suure otsuse vastu võtad.

KUI SA OLEKSID PÜKSIPAAR, SIIS MILLINE?

Koostas: Katharina Toomemets

1) MILLINE JÄRGNEVATEST ISELOOMUSTAB SINU RIIETUMISSTIILI KÕIGE PAREMINI?

- a) Mida vähem, seda parem
- b) Sportlik ja mugav
- c) Lihtne ja mugav
- d) Seksikas ja stiilne, kuid mugav

4) MILLISEID JALATSEID EELISTAD?

- a) Sandaale või plätusid
- b) Tosse
- c) Vaba aja jalatseid
- d) Ükskõik, mida, peaasi, et oleks ilus ja mugav

2) MILLIST JÄRGNEVATEST TEGEVUSTEST EELISTAD KÕIGE ENAM?

- a) Rannas päevitamine ja niisama vedelemine
- b) Sportimine
- c) Niisama hängimine sõpradega
- d) Šoppamine

5) MILLINE SOENG SULLE KÕIGE ROHKEM MEELDIB?

- a) Mida lühem, seda parem
- b) Hobusesaba
- c) Krunn
- d) Lahtised juuksed

3) MILLISTE RIIETEGA SA MAGAD?

- a) Ma ei magagi riietega, enamasti alasti
- b) Dressipüksid ja T-särgiga
- c) Pikkade pidžaamapükste ja mõne topiga
- d) Lühikeste pidžaamapükste ja mõne topiga

KÕIGE ROHKEM A — VASTUSEID:

Sinu püksistiil on lühikesed püksid ning Sinu motoks on: „Mida vähem, seda uhkem”. Seda motot järgid Sa nii riietuse, jalatsite, kui ka oma soengu juures. Mõttele aga natuke selle peale, et alati ei ole napp just parim valik, sest talvel on nabajope ning lühikeste pükstega ikka väga külm.

KÕIGE ROHKEM B — VASTUSEID:

Sinu püksistiil on dressipüksid. Enamasti meeldib Sulle riietuda sportlikult ja samas eelistad Sa kõigele muule ka sportlikke tegevusi. Sportlik on hea, kuid ainult teatud piirini, sest kes ikka presidendi vastuvõtule dressipükstes, dressipluuis või tossudes läheks?

KÕIGE ROHKEM C — VASTUSEID:

Sinu püksistiil on linased püksid. Sulle meeldib mugavus eelkõige, kuid samas jälgid ka seda, et Sinu riietus sobiks kokku Sinu tegemiste ja ümbritsevate inimeste ning interjööri. Linased püksid sobivad peaaegu kõigega ning igale poole (väikeste eranditega), seega hea valik!

KÕIGE ROHKEM D — VASTUSEID:

Sinu püksistiil on teksapüksid. Sa püüad liita mugavuse ja hea väljanägemise ja see õnestub suurepäraselt, sest teksad võivad ühtede lisanditega kandes välja näha superseksikad, samas kui hoopis teiste aksessuaaridega täiesti argipäevased, jäädes kõige selle juures eelkõige siiski mugavaks.

Hobidega jõuad tegeleda terve oma elu -
kõigepealt omanda teadmised majandusest ja ettevõtlusest!

Tallinna Tehnikaülikooli majandusteaduskond pakub:

BAKALAUREUSEÕPE

ÄRINDUS

Võimalus spetsialiseeruda:

Arvestus
Juhtimine
Turundus
Ärerahandus

Õppeaeg on 3 aastat. Lõpetamisel antakse
sotsiaalteaduste bakalaureuse kraad (Bachelor
of Arts in Social Sciences)

Dokumentide vastuvõtt:
26. juuni–10. juuli 2008

Dokumente saab esitada infosüsteemi SAIS
vahendusel või tuua Ehitajate tee 5, Tallinn
www.vastuvott.ttu.ee

RAHVAMAJANDUS

Võimalus spetsialiseeruda:

Avaliku sektori ökonomika
Rahandus ja pangandus

BAKALAUREUSEÕPPE INFOTUND

Kolmapäeval, **19.märtsil** kell
14.00 TTÜ majandusteaduskonnas
Kopli 101, Tallinn

Täpsem info: Kopli 101
ruum 157 tel: 620 3535

www.majandus.ttu.ee

1918

TALLINNA
TEHNIKAÜLIKOOL

MAJANDUSTEADUSKOND

Õpilastelehe reklaami hinnakiri

SUURUS (A4)	MÕÕDUD (mm)	HIND (sisekülg, vaba paigutus)	HIND (sisemine esi-/tagaleht)	HIND (tagakülg, väline)	HIND (esikülg)
1	210 × 297	10 000	12 500	KOKKULEPPEL	–
1/2	210 × 148,5	7 000	7 500	KOKKULEPPEL	–
1/3	210 × 99	5 000	6 000	KOKKULEPPEL	KOKKULEPPEL
1/4	210 × 74,25 105 × 148,5	3 000	4 000	KOKKULEPPEL	KOKKULEPPEL
1/8	105 × 72,25 52,5 × 148,5	2 000	–	–	–

Reklaam palume saata .pdf või .jpg formaadis CMYK fail (vähemalt 300 dpi); mõõtudele lisada 5 mm nii laiust kui kõrgust (*bleed*).

Kui soovite reklaami mitmesse õpilastelehe numbrisse, siis pakume hinnasoodustusi! Samuti pakume hinnasoodustusi MTÜ-dele

Lisaks pakume võimalust õpilastel ja eraisikutel lisada kuulutust õpilastele. Kuulutuse hind on 100 krooni.

Hindadele lisandub 18% käibemaks!

Õpilastelehe koju tellides tuleb tasuda 10.- postikulusid.

Tasuta saab ajakirja ise järele tulles.

Uuri lähemalt — <http://www.opilasleht.ee>

Tahad minna Brüsselisse?
Tahad avaldada oma arvamust?
Tahad, et su sõnal oleks jõud?
Tunned muret ühiskonna pärast?

Siis on järgmine pakkumine
just **SINULE!**

Keskerakonna Noortekogu
esseekonkurss
gümnaasiumiõpilastele

Teemad:
Eesti ressursid tulevikus
Globaliseerumine
E-valimised -
kuidas muudavad Eesti demokraatiat
Eesti kirjanduse digitaliseerimine
Privaatsus internetiajastul
Innovatsioon

Lõpptähtaeg: 30. aprill 2008
Esikolmikule auhinnaks reis **Brüsselisse**
Lisainfo: www.kesknoored.ee

KAMPAANIA

"SUVEPROGRAMM 2008"

AMETLIKUD REEGLID:

KAMPAANIA TOIMUMISE AEG:

Rahvusvahelise õpilasvahetuse organisatsiooni YFU Eesti MTÜ poolt korraldatud Kampaania "Suveprogramm 2008" toimub ajavahemikul 01.01.2008 kuni 29.02.2008. Kampaania kehtib programmidele 2008 aasta suvel.

KAMPAANIAS OSALEMINE:

Kampaanias saavad osaleda kõik õpilased vanuses 15-18, kes saadavad posti teel YFU kontorisse Tallinnas korrektse dokumentatsiooni Kampaania toimumise aja vältel.

DOKUMENTATSIOONI KUULUVAD:

1. YFU Eesti taotlusanneet
2. Lugu endast, oma elust, perest, hobidest, koolist jms
3. Terviseleht
4. Passipilt
5. Taotlemismaksu maksekinnituse koopia.
Taotlemismaks on 90 krooni, mis tuleb tasuda YFU Eesti arveldusarvele.

Kampaanias osalejatele saadetakse posti teel kutse YFU Valimispäevadele, mis toimuvad nii Tallinnas, kui ka Tartus märtsis 2008. Peale Valimispäevi toimub loosimine kõigi Valimispäeva läbinute vahel. Loosimisel jagatakse välja 2 stipendiumit. Stipendium moodustab 50% hinnakirjas toodud osalustasust.

Pane tähele: Loosimine toimub ainult nende taotlejate vahel, kes läbivad Valimispäeva ning on täitnud korrektset kõik vajalikud dokumendid!

KAMPAANIA KEHTIB ALLJÄRGNEVATE SUVEPROGRAMMIDE VALIKUL:

1. Ungari
2. Kreeka

KAMPAANIA EI KEHTI:

Juhul, kui esineb üks või enam alljärgnevatest juhtudest:

1. Taotleja ei esitata korrektset dokumentatsiooni
2. Taotleja ei osale täies mahus etteantud päeval Valimispäeval
3. Taotleja ja lapsevanemad ei sõlmi koostöölepingut Kampaania korraldajaga hiljemalt 14.03.2008
4. Suveprogrammide puhul, mis ei ole ära mainitud antud kampaania raames
5. YFU aastaste vahetusprogrammide valikul

YFU Eesti MTÜ'l on õigus teha muudatusi või täpsustusi Kampaania tingimustes, teavitades sellest kliente täiendavalt.

Küsimuste korral saab abi kampaania korraldaja käest e-maili teel yfu@yfu.ee või helistades telefonil 628 6161

KAS TAHAD TEHA OMA
SUVE KORDUMATUKS?

PANE ENNAST
PROOVILE JA OSALE
YFU EESTI POOLT
KORRALDATUD
SUVEPROGRAMMIDES!

